

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๔ / ๒๕๑๒ (สามัญ)

วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เนื่องจาก พันเอก นายวรการ บัญชา ประธานวุฒิสภาป่วย พระคุณยพากย์สุมันต์ รองประธานวุฒิสภา จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: วันนี้มีสมาชิกมาร่วมประชุม ๑๓๓ คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับบ้านนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๔

สภาผู้แทน

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภوتاมะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. .... และร่างพระราช

LIRT

บัญญัติเวเนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอ
ท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดี
ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติเวเนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติเวเนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา
อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้แล้ว
และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อ
พิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ส. พูลพัฒน์

(นายสุบิน พูลพัฒน์)

รองประธานสภาผู้แทนคนที่หนึ่ง ทำการแทน
ประธานสภาผู้แทน

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล
ท่ามะกา อำเภوتاมะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. .... ซึ่งสภา
ผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล
ทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. .... และร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภوتاมะกา จังหวัด
กาญจนบุรี พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณา
และลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ในคราวประชุม ครั้งที่
๖/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒ และส่งให้คณะ
กรรมาธิการการปกครองพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอ
สภาผู้แทนเพื่อพิจารณาคือไป

ในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดี
ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ
นี้ได้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาคือไปตามรัฐธรรมนูญ
จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาคือไป
ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้วุฒิสภาได้รับวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน

เหตุผล

กัวยกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสาย ๕ แอล เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินรายหนึ่ง ไม่นยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานได้กำหนดให้ จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. .... ต่อไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พันโท ประเสริฐ สุกบรรทัด :
 ตามข้อสังเกตพระราชบัญญัติการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์สำหรับทำชลประทานนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายสังเกตให้ถี่ถ้วนแล้วจะเห็นได้ว่า ในระยะบั้นมีการเวนคืนของกรมชลประทานนี้มากมาย กระผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่า ในการออกพระราชบัญญัติเวนคืนฯ นี้ ครั้งหนึ่ง ๆ นั้นเราเสียเงินมากมายกว่าจะผ่านสภาผู้แทนมาได้ จนกระทั่งวุฒิสภา ถ้าหากว่าเราจะได้นำเนิการในชั้นต้นเสียด้วยดี กระผมเข้าใจว่าเราจะประหยัดเงินไว้ได้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งหวัคั้นครปฐมนี้ ได้พิจารณาถี่ถ้วนแล้วเราจะเห็นว่า มีการเวนคืนเพียงเจ้าของเดียวเพียง ๓ ไร่ ๗๒ ตารางวา เท่านั้น เพราะเหตุใดจึงได้เสนอขึ้นมาสู่สภานี้ ก็เป็นการถูกต้องที่ว่า การเวนคืนที่ดินนั้น จะต้องออกกฎหมาย เราจะเอาของเขามาโดยลำพังนั้นไม่ได้ แต่มีแนวทางที่จะทำได้ ควรจะสอบถาม

ข้อมูลว่าเป็นเพราะอะไรจึงได้ต้องประกาศเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นี้ เท่าที่กระผมสังเกตเป็นเพราะเหตุ ๒ ประการ ข้อมูลของมัน คือ

๑. เจ้าหน้าที่ของเรานั้นใช้อำนาจต่อเจ้าของที่ดิน ไม่พูดจาปราศรัยกันด้วยสุภาพอีกก็มักจะใช้เวรคืน ถ้าไม่ให้ก็จะมีใช้เวรคืน คนเราก็คือทิวี่มานะกันบ้าง เท่าที่ทราบ และเท่าที่ได้พบปะมาแล้ว

๒. มาจากการที่ไม่ตกลงกันด้วยค่าของที่ดิน โดยให้ราคาถูกจนเกินไป หรือทิ้งเวลาให้เวลาเกินไปถึง ๕ ปี, ๖ ปี, ๑๐ ปี ที่ดินในอดีตกับที่ดินปัจจุบันนี้ราคาข้อมต่างกันไกล เพราะฉะนั้นกระผมจึงตั้งข้อสังเกตให้รัฐบาลได้รับทราบไว้ว่า ถ้าหากรัฐบาลที่ดี หรือเจ้าหน้าที่ของฝ่ายกรมชลประทานก็ได้ปฏิบัติในชั้นต้นมาเสียด้วยดีแล้ว เราจะไม่ต้องออกกฎหมายเวนคืนนี้มาแต่โดยทั่วอย่างทุกกระผมได้เห็นมาแล้วและได้

สอบสวนมาแล้ว และก็ใช้วิธีการโดย
ไม่ต้องออกกฎหมาย นี่มาได้หลายราย
คือเจ้าของที่ดินนั้น อาจจะถือสิทธิของ
คนว่าที่ดินนั้นของข้าพเจ้า ใครจะเอาไป
นั้นไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดี มนุษย์เราถ้า
หากว่าผูกพันด้วยศักดิ์สายบุรุษแล้ว
เขาก็เสียสละได้ กระผมเคยขอที่ดินของ
เจ้าของที่ดินป็นเอง ๒๐ กว่าไร่ ที่คลอง
ส่งน้ำที่จะผ่านเข้าไป ขอฟรีไม่ต้องออก
กฎหมายเลย เพราะเหตุว่าอธิบายให้แก่
เข้าใจว่า ในการที่คลองส่งน้ำผ่านที่ดิน
ของเรามานั้น มันทำประโยชน์ให้กับ
ที่ดินของเรามากมาย ราคา ไร่ละ
๑,๐๐๐ บาท มันขึ้นถึง ๓,๐๐๐—
๕,๐๐๐ บาท ที่ดินตั้ง ๑๐๐ กว่าไร่
เราจะเสียสละให้กับรัฐบาลบ้าง ไม่ได้
เขี้ยวหรือ เราดีแต่จะเอา และไม่มีให้
นั้นนะโลกเขาไม่สรรเสริญ และก็ราคา
ที่ดินก็จะแพงขึ้นอีกด้วย เพราะฉะนั้น
การให้ที่ดินต่อรัฐบาลนั้น จะเป็นความ
ดีความชอบเป็นตัวอย่างต่อประชาชน
ทั้งหลายอีกด้วย แถบบอกว่าถ้าเช่นนั้น
ที่ดินให้ กระผมให้ ๓ เจ้ารวมกัน
๑๕๐ ไร่ กระผมเลยบอกว่าถ้าหากว่า
จะให้ก็ทำหนังสือให้เลย มอบให้กระผม

กระผมเลยมอบให้กับเจ้าหน้าที่ กรมชล
ประทานก็ไม่ต้องออกกฎหมายเวนคืน
๓ เจ้า แบบเดียวกันกับจังหวัดกาญจน
บุรี ๓ เจ้าด้วยกัน ซึ่งมีเนื้อที่มาก
หน่อย หลายสิบ ไร่ก็มีปัญหาอยู่บ้าง
แต่ในกรณีนี้ อย่างเจ้าเขื่อนนี้ มันง่าย
เหลือเกินครับ แม้ว่าราคามัน จะสูงไป
สักนิดหน่อย ๑,๐๐๐—๒,๐๐๐ บาท
จะต้องออกกฎหมายเวนคืนทำไม กรม
ชลประทานอาจจะซื้อเสียเอง เอ้าราคา
ปัจจุบันซื้อได้เพียงเจ้าเดียวเท่านั้น
ราคา ๑,๐๐๐ บาท ให้เสีย ๓,๐๐๐ บาท
เจ้าสุดท้าย เราไม่ต้องออกเวนคืนเลย
เสียทั้งเวลาเสียทั้งเงินกว่าจะผ่านสภา
ผู้แทนมาเนี่ย ถัดค่าหัวแล้วเท่าไรครับ
ค่ากระดาษโรเนียวนี้เท่าไร จนกระทั่ง
มาถึงวุฒิสภานี้เท่าไร ถ้าคิดในแง่
เศรษฐกิจแล้ว กระผมว่าขึ้นอยู่กับ การ
ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เท่านั้นเป็นเรื่องใหญ่
กระผมจึงขอตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ เพราะ
เหตุว่าพระราชบัญญัตินี้ จะต้องเข้ามา
เรื่อยๆ ไป วันหนึ่งก็เหมือน ๓—๔ ราย
ด้วยกัน และต่อไปข้างหน้าจะมีอยู่อีก
ถ้าหากเอาข้อสังเกตของกระผมนี้ ไป
ปฏิบัติแล้ว การเวนคืน อสังหาริมทรัพย์

LIRT

ในทำนองนั้นจะว่าไม่คงไม่ได้ แต่คงจะลดลงน้อยมากที่สุดขอบคุน

นายพน สาระสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): การเวนคืนที่ดินเพื่อการชลประทานก็เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินก็ เมื่อออกพระราชกฤษฎีกาแล้ว ตามปกติจะเจรจาดกลงกับเจ้าของที่ดินเองโดยความสมัครใจ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ในกรณีนี้ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ที่ตกลง แต่ส่วนที่ไม่ตกลงนั้นก็ด้วยเหตุ ความจำเป็นจริงๆ ข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ดินนี้ รัฐบาลจะได้เก็บเอาไปพิจารณา และการเจรจากับเจ้าของที่ดินนั้น ก็ทำด้วยความละมุนละม่อมที่สุด บางกรณีอาจจะมีเจ้าหน้าที่ที่ไม่สุภาพเรียบร้อย อาจจะเป็นได้ ข้อนั้นผมจะยืนยันว่าเรียบร้อยทุกรายนั้นก็ไม่สามารถที่จะกระทำได้ แต่การตีราคานั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เจ้าพนักงานที่ดินก็เป็นกรรมการ กรมชลประทาน ซึ่งมีผู้แทนนั้นเป็นกรรมการด้วย ผู้หนึ่งท่านเอง ไม่ใช่เป็นผู้ที่จะช้ชากในการที่จะให้ที่ดิน ราคาแพงกว่าที่อื่นนั้นผมคิดว่าอาจจะไม่เป็นผลดี ถ้า

๑๐๘
หากว่ารายอยู่ท้าย ๆ จะได้ราคาดีกว่าแล้วจะมาขายสุดท้ายมากขึ้นทุกที ซึ่งมีกรณีหนึ่งจะได้นำเสนอเข้าสถานีเหมือนกัน ซึ่งที่ดินรวมด้วยกันทั้งหมดยอมให้ไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท แต่รายนี้จะเอา ๒๕,๐๐๐ บาท มีความจำเป็นที่รัฐจะยอมให้เช่นนั้นไม่ได้ ต่อไปจะแก้เสนอต่อสภา ด้วยความจำเป็นจริงๆ แต่กรณีรายนี้ที่ขอออกพระราชบัญญัติไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่นำมาสู่สภาด้วยเหตุความจำเป็นมิได้เป็นไป ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องกล่าว

พันเอก พงศ์ เกษะนันท์ :
กระผมเห็นด้วยในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอเพื่อเวนคืนที่ดิน เพื่อเป็นประโยชน์ของรัฐควรวิน แต่มีเรื่องที่เกี่ยวข้องอยู่บ้างเล็กน้อย จึงใคร่ทบทวนเรียนท่านสมาชิกและรัฐบาลผ่านทางท่านประธาน กล่าวคือกระผมเชื่อว่ารัฐบาลคงจะถือหลักเกณฑ์ในการเวนคืนที่ดินทุกๆ ครั้ง ถือว่าของเวนคืนแต่่น้อยที่สุดและเท่าที่จำเป็นที่สุดที่จะใช้ประโยชน์ คงจะไม่เวนคืนโดยการพุ่มเพื่อย และอีกประการหนึ่งคงจะให้วางมาตรฐานชนิดและขนาดเอาไว้ อันนี้

LIART

กระผมเข้าใจว่าอย่างนั้น เมื่อกระผม
 ไปได้พิจารณาแผนที่ในท้ายร่างพระราช
 บัญญัติ ขออนุญาต ขอล่างถึงร่าง
 พระราชบัญญัติต่อไปอีกทั้งสอง ใน
 แผนที่ท้ายร่างพระราชบัญญัติเริ่มต้น
 จากฉบับแรกเสียก่อน ฉบับแรกนี้
 ปรากฏว่า มาตราส่วน ๑ ต่อ ๔,๐๐๐
 แล้วก็คลองส่งน้ำสาย ๕ แอล ซึ่ง
 กำหนดชนิดเอาไว้แล้วว่า ๕ แอล
 กระผมได้วัด ใช้บรรทัดวัดได้ ๒ เซนติ
 เทียบ ส่วน ได้ ๘๐ เมตร ที่นี้ใคร่ขอ
 อนุญาตพลิกไปดูร่างพระราชบัญญัติ
 ไป ในแผนที่แนบท้ายเช่นเดียวกัน
 มาตราส่วน ๑ ต่อ ๔,๐๐๐ คลองส่ง
 น้ำสาย ๕ แอล เช่นเดียวกัน คือชนิด
 เดียวกัน แต่เมื่อวัดขนาดได้ ๒.๕ เซนติ
 ก็ก็เป็น มาตราส่วนได้ ๑๐๐ เมตร นี้
 แสดงให้เห็นว่า คลองส่งน้ำ ๕ แอล
 เหมือนกัน แต่ว่าอีกอันหนึ่งขนาด ๘๐
 เมตร อีกอันหนึ่งขนาด ๑๐๐ เมตร
 กว้าง ๑๐๐ เมตร ถ้าอีกเป็นพื้นที่ซึ่ง
 คูณด้วยค้ำยาว ซึ่งกระผมไม่ทราบว่
 ยาวเท่าไรก็จะเป็นจำนวนมาก เมื่อเป็น

เช่นนี้ก็เห็นว่าความไม่เหมาะสมเกิด
 ขึ้น คือราษฎรได้เสียที่ดินมากขึ้น รัฐ
 บาลต้องเสียเงินโดยไม่จำเป็นมากขึ้นอีก
 จำนวนก็หมื่น ก็แสน หรือก็ล้านบาท
 กระผมก็ไม่ทราบได้ เพราะฉะนั้นใคร่
 จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า รัฐบาลได้
 วางมาตรการขนาดและชนิดในการเวน
 ดินที่ดินเพื่อประโยชน์ของรัฐไว้โดยแน่
 นอนหรือไม่ แล้วก็เรื่องนั้นกระผมก็ไม่
 แน่อาจะเป็น ข้อบกพร่องของผู้เขียน
 แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติก็ได้ เพราะ
 ฉะนั้นก็ใคร่ขอตั้งเป็นข้อสังเกตและถ้า
 รัฐบาลจะได้กรุณาเพื่อให้หายความข้อง
 ใจก็จะเป็นพระคุณมาก

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):
 คำตามของท่านสมาชิกนี้เป็นวิชาการ
 ผมไม่สามารถที่จะตอบได้ แต่เข้าใจว่า
 ในการที่จะเวนคืน อาจจะต้องเกี่ยวกับ
 ลักษณะของที่ดินอาจจะดินอ่อนบ้างแข็ง
 บ้าง แล้วแต่ภูมิประเทศและของที่ดิน
 แต่ผมเข้าใจอย่างแน่นอนว่า จะไม่เวน
 คืนเกินกว่าจำเป็น เพราะว่า นอกจากจะ
 เสียเงินแล้ว ค่าบำรุงรักษาก็มากด้วย

และข้อนี้ก็จะ สอบถามได้ ในชั้น ต่อ
ไปในระเบียบวาระ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
เมื่อ ไม่มี ท่านผู้ใดอภิปรายต่อ ไปแล้ว
ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่า ควร รับหลักการ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐ
บาลจะเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ สามัญ
หรือวิสามัญ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :
รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ

สามัญชุดการปกครองพิจารณา. จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็น เป็น
อย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมาธิการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนด
การแปรญัตติกายในคืนนี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็น เป็น
อย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัด
กาญจนบุรี พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้
ได้แล้ว

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัด
กาญจนบุรี เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน

เหตุผล

ด้วยกรมชลประทานได้ดำเนินการสร้างห้วยงานนครปฐม ชุกคลองส่งน้ำสาย
๕ แอล และคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครง
การแม่กลองใหญ่ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน
ที่ถูกเขตชลประทานแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินจำนวน ๓ ราย ไม่นยินยอมรับเงิน
ค่าทดแทน ตามที่ คณะ กรรมการกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานได้
กำหนดให้ จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล
ท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. .... ต่อไป

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญญัติท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษา การตามพระราชบัญญัตินี้

<p>(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)</p> <p>ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :</p> <p>เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอ</p> <p>มติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการ</p> <p>การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้</p>	<p>พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า</p> <p>ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น</p> <p>(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)</p> <p>ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :</p> <p>ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น</p>
--	--

LIRT

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการ

สามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในวันนี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

(สำเนา)

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ....

สภาผู้แทน

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

LIRT

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
 สังกัดสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย
 อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ....
 พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดี
 วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุม ได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติโอน
 กรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้
 แก่กรมชลประทาน พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไปแล้ว และให้เสนอ
 ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อ
 พิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕
 หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ส. พูลพัฒน์

(นายสุบั้น พูลพัฒน์)

รองประธานสภาผู้แทนคนที่หนึ่ง ทำการแทน

ประธานสภาผู้แทน

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์
 วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ....

ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย
 ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

LIRT

๕๐๘

พ.ศ. .... ซึ่งเสนอ โดยคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมสภาผู้แทน ได้พิจารณา และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา เมื่อคณะกรรมการการได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาต่อไป

ในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อย

ตำบลวังราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ....

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

เนื่องจากกรมชลประทานได้ขุ่กคดองส่งน้ำสาย ๔ แอล เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการกรมหาราช ที่ตำบลวังราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัด

LIRT

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวัวลาย อำเภออินทบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
นายเผด็จ จิราภรณ์ : เวนคืนฉบับอื่น ๆ นั้นก็เป็นกฎหมายเวนคืนที่จากเอกชน สำหรับฉบับนี้เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินในที่ธรณีสงฆ์ ที่กระทรวงก็สงสัยว่าสำหรับที่ธรณีสงฆ์ที่เขาใจว่าที่จะต้องออกกฎหมาย ก็เพราะว่าเป็นที่ของนิติบุคคลอย่างนั้นหรืออย่างไร ได้มีการเจรจาที่จะขอที่ดินโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่อย่างไรในทางปฏิบัติ และประการที่ ๓ ก็คือเมื่อออกกฎหมายนี้แล้ว เวนคืนที่ดินมา ทางราชการจะมีเงินชดใช้ให้แก่ทางวัดหรือไม่อย่างไร กระทรวงเรียนซักถาม ข้อที่สงสัยอยู่ ๓ ประการนี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : การที่จะได้ที่ดินของวัดมาต้องออกเป็นพระราชบัญญัติจึงจะได้ตามพระราช

บัญญัติที่ธรณีสงฆ์ ที่ว่านี้ได้ดำเนินการไปเสร็จแล้ว และด้วยความยินยอมของเจ้าอาวาส และได้จ่ายเงินให้เป็นทีพอใจ และมีหลักฐานครบบริบูรณ์

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ก็คืออย่างหนึ่งมหาเถรสมาคมได้ติดต่หรือเปล่า

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ได้ติดต่อเรียบร้อยแล้ว โดยเป็นที่พอใจแล้ว เงินก็ได้ชำระเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

พันเอก พงศ เทภะนันท์ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกันกับฉบับก่อน ที่กระทรวง ได้ถึงข้อสังเกตในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ คลองส่งน้ำกลายเป็น ๔ แอลนะครบ ในสองพระราชบัญญัติเก่านั้นเป็น ๕ แอลพร้อมทั้งขนาดคอนกรีตเหลือ ๖๐ เมตร

แต่ร่างพระราชบัญญัติก่อน ๆ นั้น ๕ แอล เหมือนกัน แต่อันหนึ่ง ๘๐ เมตร อันหนึ่ง ๑๐๐ เมตร กระหมวกไม่รับ กานทำนรัฐมนตรี แต่ว่าใครจะเสนอ ไปยังคณะกรรมการช่วยได้กรุณาเชิญ ผู้เชี่ยวชาญมาทำความเข้าใจหรือว่าแก้ไข ถ้าหากว่าอาจจะมีสิ่งบกพร่องเกิดขึ้น

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: เมื่อ ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติของที่ประชุมเห็นว่า สมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยก มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐ บาลจะเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ สามัญ หรือวิสามัญ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ สามัญชุดการปกครองพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ สามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่าน ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมาธิการสามัญ ชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการ แปรญัตติภายในวันนี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: รัฐบาลขอเสนอ แปรญัตติ ตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย อาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สมาชิก

สภาผู้แทนเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนลง มติให้ใช้ได้แล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๗

สภาผู้แทน

๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ....
 กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...)

พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดี
 ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (นายสุบั้น พูลพัฒน์ เป็นผู้เสนอ)
 ได้แล้ว และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมานำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อ
 พิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ส. พูลพัฒน์

(นายสุบั้น พูลพัฒน์)

รองประธานสภาผู้แทนคนที่หนึ่ง ทำการแทน

ประธานสภาผู้แทน

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
 (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
 (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยนายสุบั้น พูลพัฒน์ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้

LIRT

พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๒ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วเสนอสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาต่อไป

ในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒

(สำเนา)

**บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)**

พ.ศ. ....

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้มีผู้ร้ายลอบลักเอา พระพุทธรูปอันล้ำค่า ซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชนและมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ตามวัดวาอารามและพิพิธภัณฑ์สถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัด ซึ่งทำให้ประชาชนในดินแดนที่ราสลดใจในการขาคัดดูซึ่งเป็นสิ่งที่เคารพบูชาในทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นบางแห่งการลอบลักพระพุทธรูปนั้น

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๓๓๕ ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการะบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นที่พำนักของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๓๓๕ ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ ได้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง หรือ วรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตาม วรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

LIRT

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๓๕๐ ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งตามกฎหมายไว้ในมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม้แต่คนเดียวคนเดียวมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิดหรือกระทำทารุณผู้กระทำความผิดระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดระวางโทษประหารชีวิต”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๓๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำความผิดอื่นได้มาโดยการฉ้อโกงทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ การชิงทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ หรือการปล้นทรัพย์ตามมาตรา ๓๕๐ ทวิ ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท”

LIRT

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา

“มาตรา ๓๖๐ ทวิ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้
ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ที่ประกฤษฐานอยู่ใน
สถานที่ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือ
ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

จะมีท่านสมาชิกผู้ใดอภิปรายบ้าง
หรือไม่ครับ เชิญ

พันเอก พงศ์ เกษะนันทน :
กระผมเห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ออกมาเพื่อจะป้องกันไม่ให้พระ
พุทธรูปอันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาติและ
สิ่งทีอาจจะเป็นสมบัติล้ำค่าได้สูญหายไป
อยู่ในกำมือของชาวต่างประเทศ แต่
ยังสงสัยในมาตรา ๓ ในมาตรา ๓ ซึ่ง
ย่อหน้าที่ ๑ ได้กล่าวไว้ว่า มาตรา
๓๓๕ ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ กระผมขอ
สรุปย่อว่าผู้ลักทรัพย์นั้น ที่เป็นพระ
พุทธรูป จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
๑ ปีถึง ๑๐ ปี ปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐
บาทถึง ๒๐,๐๐๐ บาท แต่กรณีไป
ในมาตรา ๖ มาตรา ๖ ในย่อหน้าที่
๑ ก็กล่าวว่า ถ้าการกระทำความผิด

ฐานรับของโจร ซึ่ง ได้กระทำความผิด
อัน ได้มา โดยการลักทรัพย์ตาม มาตรา
๓๓๕ ทวินั้น ก็ปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐
บาทถึง ๓๐,๐๐๐ บาทก็บัญญัติอยู่ว่า
ผู้ลักทรัพย์ โดยตรงคือผู้กระทำผิด โดย
ตรงนั้นกลับได้รับโทษน้อยกว่าผู้ซึ่งซื้อ
ซึ่งอาจจะซื้อมาโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์นะ
ครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นโทษที่สูงขึ้น รู้สึก
ว่าจะให้ความไม่เป็นธรรมแก่สังคมเกิ
ขึ้น แต่เนื่องจากว่าเราไม่อาจจะเชิญ
เจ้าของร่างพระราชบัญญัตินี้มาชี้แจงได้
กระผมก็ใคร่ขอฝากข้อคิด ไปยังคณะ
กรรมาธิการเพื่อจะ ได้เชิญเจ้าของร่าง
มาปรับความเข้าใจหรือว่าชี้แจงกันต่อไป

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ :
สำหรับ การ ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายอาญาที่ผ่าน สภาผู้แทน

มาแล้วนั้น ในทางหลักการนั้น ข้าพเจ้า
คิดว่าสภานี้คงจะเห็นชอบด้วย แต่ว่า
เป็นเรื่องสำคัญข้าพเจ้าใคร่อยากจะเรียน
เพื่อเป็นข้อสังเกตบ้าง ในบางประการ
คือประการแรกมา คิดถึงในแง่ หลักการ
ว่าสมควรจะออกกฎหมายหรือไม่ ความ
จริงก็คือตามข้อเท็จจริงนั้น ถ้าหากว่า
เราได้ปฏิบัติไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย
หรือมีการควบคุม โดยเข้มงวดกวดขัน
แล้ว บางทีก็อาจไม่จำเป็นต้องไปออก
กฎหมายก็ได้ ทั้งนี้เพราะว่ากฎหมาย
อาญานั้นกำหนดโทษขั้นต่ำและขั้นสูงสุด
เพราะฉะนั้นในการพิจารณาของศาลก็
อาจจะถือขั้นสูงสุดเป็นเกณฑ์ อย่างไรก็ตาม
ก็ถาม เนื่องจากว่าเป็นกฎหมายที่มี
ความสำคัญ หรือถือว่าเป็นกฎหมาย
พิเศษ ซึ่งใช้บังคับโดยเห็นว่าการเพิ่ม
โทษนั้น อาจจะเป็น ผลดี ได้เหมือนกัน
แต่ในเรื่องเกี่ยวกับทางปฏิบัติ นั้นมีอยู่
หลายประการด้วยกัน ท่านประธาน ที่
เกิดข้อบกพร่องหรือข้อโหวตขึ้นนั้นเกิด
ขึ้นจากหลายประการ รวมทั้งผู้ทรง
ทรัพย์สินซึ่งเจ้าตัวอาวมต่าง ๆ หรือ
ผู้รักษาทรัพย์สิน นั้น ไม่พยายาม ที่จะปก
บักรักษา ปลดปล่อยให้มีการขโมย มีการ
คดเคี้ยวพระ อย่างนี้เป็นต้น แล้วนอก

จากนั้น เมื่อปรากฏว่ามีกรณีทรัพย์สิน หรือ
ขโมยของ อันมีค่าทางประวัติศาสตร์
คือทางพุทธศาสนานี้ก็ปรากฏว่าจับผู้ร้าย
ไม่ค่อยได้ หรือจับได้ก็มีลงโทษชนิด
สถานเบา นี่เหตุเป็นเช่นนั้น เพราะ
ฉะนั้นในการที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย
เอง ข้าพเจ้าเองก็ไม่ขัดข้อง แต่อยาก
จะเรียนเป็นข้อสังเกตอีกด้วยว่า ลำพัง
การแก้ไขกฎหมายอาญา อย่างเดียว
นั้น ข้าพเจ้าคิดว่า อาจจะไม่สัมฤทธิ์ผลตาม
เจตนาที่ตั้งไว้ เพราะว่ามันมีปัจจัยอยู่
หลายประการ เราทราบว่าการที่มี
ผู้ร้ายลักตักเคี้ยวพระก็คี่ หรือขโมยของ
มีค่าทางประวัติศาสตร์นั้น ส่วนใหญ่
นั้นมุ่งหมายส่งออกนอกประเทศ จะ
เห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ มีการลักลอบส่ง
ออกไปราคาสูงมาก พระพุทธรูปบาง
องค์ราคาถึง ๒-๓ แสนก็มี นี่เป็น
ปัญหาใหญ่ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการออก
กฎหมายเช่นนั้นแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดซึ่ง
ข้าพเจ้าใคร่จะขอฝากก็คือมาตรการในการ
จะควบคุมดูแล ให้เป็น ไปตามกฎหมาย
หรือการที่จะบ่อนกนการลักลอบเอาของ
มีค่าห็นออกต่างประเทศ นี่เป็นเรื่อง
สำคัญอีกก่อนหนึ่ง ก็อยากจะเรียน เป็นข้อ
สังเกตว่า เรื่องเกี่ยวกับมัทธานสมาชิก

LIART

ผู้เกี่ยวข้องที่ใกล้ชิดเหมือนกัน คือเนื่อง จากว่าในมาตรา ๓ มาตรา ๖ นั้นรู้สึก ว่ายังสับสนอยู่ เพราะว่าผู้กระทำผิด ผู้ผิด ซึ่งหลักโมฆะนั้นกลับมีโทษเบากว่าผู้ที่ รับของโจร นี่ข้าพเจ้าเองก็ไม่ทราบ เจตนาของสภาผู้แทน อาจจะมุ่งคิด อย่างที่ข้าพเจ้าคิดว่าความสำคัญมันอยู่ที่ การลักลอบออกไปต่างประเทศ ผู้รับ ของโจร พ่อค้า โดยเฉพาะพ่อค้าจีน พ่อค้าชาว ต่างประเทศ ที่รับ ของรับ ซื่อ ของนั้นเป็นตัวสำคัญ เพราะฉะนั้นจึง ลงโทษสถานหนัก อาจจะเป็นเช่นนั้น ก็ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึง เจตนาารมณ์ของกฎหมายเราก็อาจจะต้อง ให้ความสำคัญธรรมเหมือนกัน เพราะ การรับของโจรนั้นมันอาจเป็นได้หลาย กรณี กรณีแรกก็หมายความว่าสำหรับ ซื่อไปขายต่างประเทศ ประการหนึ่ง บางคนซึ่งอยู่ในประเทศไทยนี้อาจจะรับ ไว้ ซึ่งคิดว่าเขาได้มาโดยทางสุจริต เพื่อไว้ขายอย่างนี้ ซึ่งก็ต้องลงโทษ สถานหนักเช่นเดียวกัน นี่เป็นข้อคิด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่จะแปร ญัตติได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอฝาก ไว้ด้วยว่าในชั้น แปร ญัตติ นั้น ควรจะ

พิจารณาในมาตรา ๓ มาตรา ๖ นั้นให้ สอดคล้องท้องถิ่น

หลวงประกอบนิติสาร : ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น ของ สมาชิก สภาผู้แทนเสนอ ข้าพเจ้าได้ติดตาม เรื่องนี้บ้างพอสมควร ก็ไม่ละเอียดถี่ ถ่วนนัก ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้อยู่ในสภาผู้แทน ในทวระณะ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ สมาชิกสภาผู้ แทนได้ทำไปตามระเบียบความกิติมาชน ก็แทบจะว่าได้ เพราะว่ากรที่มีคนร้าย ลักคักเกี่ยวพระพุทธรูป มือหรือส่วน อื่นของพระพุทธรูปมันชักจะชุกชุมมาก ขึ้นทุกที่ ๆ จนก่อให้เกิดความรู้สึกสะอิด สะเอียนแก่ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธทั้งหลาย ซึ่งก็หมายความว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของ ประเทศไทยนี้ แคว้นแล้ววันเล่า ปี แล้วปีเล่า ก็มีได้มีมาครการอะไรเป็น พิเศษที่จะปราบปรามการกระทำอัน ชั่ว ร้าย และเป็นบาปอันหนักหน่วงให้ลงไป ได้ นับวันเรายังอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ มันยังร้ายขึ้นทุกที่ ๆ จนกระทั่งผู้ร้าย บังอาจเข้าไปคักเกี่ยว พระ พุทธรูป ถึง วัดโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนจึงได้แสดง

LIART

ปฏิกริยา คือ การ กระทำอัน ชั่วร้าย ด้วย
 การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อ
 สภามุแทน มอไนแง่ที่เราเป็นพุทธ
 ศาสนิกชนหรือแม้จะ ไม่เป็นพุทธศาสนิก
 ก็ตาม ทุกคนย่อม รู้สึกถึงกิจการ
 กระทำของ ผู้ร้าย เช่น วาน เป็น อย่างยิ่ง
 ทำให้ ข้าพเจ้านึกถึง กฎหมาย โบราณ
 ลักษณะใจร ซึ่งมีความผู้ใดลักลอกทอง
 พระ ท่านว่าให้เอามันมาดลกหนึ่งเสี้ย
 ทังเป็น แต่ ว่า กฎหมาย เช่นว่า นั้น
 จำเนียรกาลนานมาก็แสดงว่าไม่เหมาะสม
 แก่กาลสมัย มนุษย์เราอ้างว่าเจริญ
 ขึ้น กฎหมายนั้นก็หายไปเอง ด้วยการ
 บัญญัติกฎหมายลักษณะอาญาใหม่เมื่อปี
 ร.ศ. ๑๒๗ เราก็ยังฝันหวานกันอยู่ว่า
 เราเป็นมนุษย์ที่เจริญแล้ว การลงโทษ
 รุนแรงถึงดลกหนึ่งทังเป็นนั้นก็เลยกลายเป็น
 เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจที่สุดสำหรับ คนสมัย
 นี้ ในค่านักลับกัน ผู้มีใจบาปก็คือ
 ช่องโอกาสของกฎหมาย ของ ผู้มีอารย-
 ธรรมนี้ ประกอบ กรรมชั่ว ร้าย มาก ขึ้น
 คราวนี้ บัดนี้เป็นที่แน่นอนแล้วว่าบ้าน
 เมืองเราเต็มไปด้วย คน ใจบาป ชั่วร้าย
 เช่นนี้ จึงเป็นการสมควร พุคโดย
 หลักเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะมีมาตร
 การอันใดอันหนึ่งที่จะหยุดยั้งการกระทำ

อันชั่วร้ายนี้ แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการออกจก
 รัฐบาลจะไม่ได้อ่างมาครการใด ๆ นอก
 เหนือไปกว่าสั่งให้ตำรวจกวคชัน สั่ง
 ให้ตำรวจเอาตัวผู้ร้ายมาให้ได้ละไรแล้ว
 ไม่ได้แสดงออกทางที่จะบัญญัติกฎหมาย
 เพื่อที่จะหยุดยั้งการกระทำอัน ชั่วร้ายนี้
 จน กระทั่ง สมาชิกสภา ผู้แทน ได้ ทำตาม
 จะเรียกว่าความเรียกร้องของประชาชน
 ก็ได้ ด้วยการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 นี้มา แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายอีกว่ารัฐบาล
 หาได้รับพระราช บัญญัตินี้ ไปพิจารณา
 ไม่ กลับเห็นด้วยในการรับหลักการ
 ถึงกรรมวิธีการพิจารณาและ สหยาที่รัก
 ของข้าพเจ้า ก็ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมเป็น ประธานกรรมมา
 ธิการในเรื่องนั่นเอง เมื่อรับหลักการ
 แล้วก็มาใน รูปแก้ไข ประมวล กฎหมาย
 อาญา ซึ่งในฐานะเป็นนักกฎหมาย
 ข้าพเจ้าเสียดาย เสียดายว่าไปแก้กฎหมาย
 หลัก กฎหมายอาญานี้เป็นกฎหมายหลัก
 ไม่ควรจะมีการแก้ไขหมุ่หมิม ไม่ควรจะ
 มีการแก้กันบ่อย ๆ เพียงเพราะมีเหตุ
 การณ์อะไรเกิดขึ้นเฉพาะ หน้าก็กแก้กัน
 ไป น่าจะคิดกันตลอดจนวิจัยในเรื่องนี้
 ว่าควรจะเอามาตราการอันใด มาหยุดยั้ง
 การกระทำอันชั่วร้ายนี้ ข้าพเจ้าได้อ่าน

เห็นความแห้งร้าง พระราช บัญญัติ แล้ว
 ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าก็มีความเคารพในความ
 สำมารถและความมี ของ ท่านรัฐมนตรีผู้
 เป็นสหายข้าพเจ้า นั้น เป็น อย่าง ยิ่งก็จริง
 แต่ข้าพเจ้ามองเห็นว่า บกพร่อง มากมาย
 เหลือเกิน ในการที่มอบบัญญัติในกฎหมาย
 อาญาเพื่อจะวางมาตรการ ทยุขยังการ
 ปฏิบัติชั่วร้ายต่อพระ พุทธ รูปหรือวัตถุ
 ในทางศาสนาที่เป็นที่สักการะ ของประ
 ชาชน หรือเก็บไว้เป็นสมบัติของชาติ
 เพราะว่าถ้าพูดตามจริงกันแล้ว ยกตัว
 อย่างว่ามีวัตถุหนึ่งมีพระพุทธรูปซึ่งหล่อ
 ไปจากช่างหล่อธนบุรีนี้ ไปประดิษฐาน
 เป็นพระประธาน ถูกลักไปก็ ถูกตัด
 เคียวไปก็ ใหม ๆ ๓ วันนี่ ถ้าพูด
 ในแง่มันกระเทบกระเทือนต่อจิตใจพุทธ-
 ศาสนิกชนนั้นมันกระเทบเต็มที่ แต่พูด
 ในแง่ว่าจะหาใหม่แทน ไม่ได้มันพูด ไม่
 ได้ หาพูนึกได้จะมีรันทกได้ อาจจะ
 หาดกว่านั้นก็ได้ เพราะฉะนั้นเราไป
 นึกถึงว่าถ้าตัดเศียรพระพุทธรูป ท่องค
 ละมีความผิด ตามอันนั้นเหมือนกันหมด
 นี้ ข้าพเจ้าอยากจะให้เทียบว่าถ้าผู้ร้าย
 เข้าไปลักวัตถุ ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ
 ในพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ สมมติว่าเอา
 หลักรัตนจักรไปนี้ กับโทษไปตัดเศียร

พระที่พังหล่นมาใต้ ๓ วัน ในวัดเล็ก ๆ
 วัดบ้านนอกวัดหนึ่งนี้ โทษอย่างไหน
 ควรจะแรงกว่ากัน อย่างไหนควรจะ
 ทยุขยิ่งมากกว่ากัน หลักรัตนจักรไม่ใช่
 วัตถุศาสนา เป็นแก่นศาสนาในการ
 สร้างพระนคร สมมติว่าเป็นไปได้ แต่
 นี้ข้าพเจ้า ไม่ได้ หมายความว่าข้าพเจ้า
 แนะนำให้ผู้ร้ายไปลัก ถ้ามันเป็นไปได้อ่า
 ไปลักเจ้าพ่อหลักรัตนจักร อะไรเสียหาย
 กว่ากันกับตัดคอพระพุทธรูป ตัดพระ
 เศียรพระพุทธรูป ถ้ากล่าวเช่นนั้นแล้ว
 กล่าวอีกวันหนึ่งก็ไม่ว่าจะจับ เพราะ
 ของมีค่าในบ้านเมืองเรายัง อีกมากมาย
 นัก มากมายอย่างชนิดที่หาประเทศอื่น
 เทียบ ได้ยากด้วยซ้ำไป ที่ควรหวงแหน
 ควรป้องกันไม่ให้มีการลัก นอกจากนั้น
 ร่างพระราช บัญญัติฉบับนี้ยังบกพร่อง
 ในแง่ที่ว่าไป เพราะเหตุว่ามาในรูปแก้
 ประมวลกฎหมายลักษณะอาญา จึงต้อง
 อยู่ในวงแคบวงจำกัด เศียรพระพุท
 รุปที่ตัดไปแล้วนั้นเอาละ จับตัวผู้ร้ายมา
 ได้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า ใต้น้อยเหลือเกิน
 แต่สมมติว่าได้ จากุกกันไปเต็มทีที่ตาม
 ยังไม่ได้ของกลาง ของกลางตกอยู่แก่
 ร้านขายของเก่า ไปคาบเอามาได้ ก็คืออยู่
 แต่พระคอพระพุทธรูป ก็มีแผลเสียแล้ว

LIART

หากถามมาไม่ได้ แก้วมีคนที่ต่างตัว
คนหนึ่งชื่อไว้ ข้าพเจ้าก็สงสัยว่าจะเอา
กินมาได้ด้วยวิธีใด หากเขาพิสูจน์ได้
ว่าเขาซื้อในตลาดเบียดเบียน ถึงหากจะได้
มันก็กินเวลาเป็นความกิน และความ
เคี้ยวนี้ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย
ท่านรัฐมนตรีคงไม่ปฏิเสธว่าบางครั้งกิน
เวลาถึง ๑๐ ปี พระพุทธรูปนั้น จะต้อง
ไม่มีพระเศียรอยู่ ๑๐ ปี มันทนคู่ได้ไหม
ถ้าเป็นพระประธานถ้าเอาลงมาแล้วหล่อ
องค์ใหม่แล้ว กว่าจะได้มากไม่เป็น
พระประธานอีกต่อไป นี่แหละข้าพเจ้า
ถึงได้เรียนกับที่ประชุมว่า การที่มากัก
กฎหมายอาญาน้อยใน ขอบเขต จำกัดทำ
อะไรไม่दनักและทำกับของสิ่งอื่นไม่ได้
ของที่มีค่ากว่าพระพุทธรูปก็มี เช่นหลัก
ศิลาจารึกเป็นต้น ก็เมื่อเช่นนั้นแล้วมัน
เป็นการสมควรเหลือเกินที่รัฐบาลนี้
จะต้องคิดค้น ไม่ใช่รอให้ความ
เคียดร้อนนี้เสมอ ได้เฉพาะสมาชิกสภา
ผู้แทน รัฐบาลมีหน้าที่อีก ๑๐ เท่า
ที่จะแก้ความเคียดร้อนเช่นว่านั้น
เพราะฉะนั้นว่าโดยหลักแล้ว รูปกฎหมาย
อันนี้ใช้ไม่ได้ แต่ก็จะมองดูว่าออกมัน
ไปชั่วคราวเพื่อจะ หักข้อย การ กระทำ

เลวร้ายเช่นนี้ เพื่อให้รัฐบาล ไปนั่ง
คิดกันว่า จะทำอย่างไรจึงจะมีมาตรการ
ที่จะหยุดข้อยการกระทำอันเลวทรามนี้ได้
ก็ว่าจะรับหลักการ แต่ว่ามีข้ออ้างแยก
ว่าเป็นการสมควร หรือที่เราจะนั่งรอว่า
รัฐบาลเสนอกฎหมายอะไรมา เพื่อจะ
หยุดข้อยการกระทำอันเลวร้ายนี้วัน หนึ่ง
แล้วกลับมาแก้กฎหมายอาญามาตราให้
มันกลับคงรูปเดิม ข้าพเจ้าว่าทำเช่นนั้น
มันก็เป็นเด็ก เพราะฉะนั้น หากเรารับ
หลักการ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไปแล้ว เราไม่ทราบว่าจะรัฐบาลท่านจะ
ไปคิดไปค้น วางมาตรการอะไรหรือ
เปล่า แล้วเราก็นั่งรอ ๆ อยู่ ข้าพเจ้า
คิดว่าอาจจะรอเปล่าก็ได้ ก็เมื่อเช่นนั้น
ข้าพเจ้าจึงมีความห่วงใยเป็นอย่างยิ่งใน
ฐานะเป็น นักกฎหมายว่ากฎหมายออก
มาในรูปนี้แล้ว จะเป็นตัวอย่างต่อไป
ในการแก้กฎหมายหลัก วันหนึ่งก็อาจ
จะมีใครขอแก้หรือมีอีก ๑๐ คน ขอแก้
๑๐ ร่างพระราชบัญญัติ ๒๐ ร่าง พระ
ราชบัญญัติแก้ประมวลกฎหมายอาญา
ลักษณะอาญา เพื่อให้เข้ากับสถาน
การณ์เพียงชั่วคราวช่วยยาม หรือซึ่งเขา
คิดว่าควรแก้ ต่อไปก็จะแก้ประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กันทีละมาตราๆ แก้ววิชัยพิจารณาความแพ่ง แก้ววิชัยพิจารณาความอาญา แก้วพระธรรม นุญศาลยุติธรรม ซึ่งล้วนเป็นกฎหมายหลักทั้งนั้น ทีละมาตราๆ ด้วยความรีบด่วนผลัดผลามแล้ว วันนั้นแหละท่านประธานกฎหมายไทยก็หน้าตาให้เห็นจะไม่เป็นไทย หรือเป็นไทยก็ไทยเทียมอะไรไม่ทราบแล้ว จึงขอเรียนไว้ด้วยความห่วงใย ด้วยประการฉะนี้

หลวงจรรย์เนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ที่จริงข้าพเจ้าก็ไม่มีหน้าที่อะไรจะต้องมาอธิบาย เพราะเหตุว่าร่างอันนี้เป็นของสมาชิกสภาผู้แทน ส่วนข้าพเจ้านั้นเป็นแต่เพียงเป็นกรรมาธิการ ซึ่งถูกแต่งตั้งโดยสภาเท่านั้น แต่ว่าเมื่อท่านสมาชิกผู้เกียรติพูดหลักการการแก้กฎหมายบางประการ ซึ่งเกี่ยวข้องมาถึงข้าพเจ้าบ้างนิดหน่อย ก็ใคร่จะขอทำความเข้าใจสักเล็กน้อย การแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเป็นการแก้ประมวลกฎหมายอาญา และรัฐบาลรับหลักการนั้น ก็เริ่มด้วยเหตุที่ว่า รัฐบาลเห็นด้วยในการที่จะต้องมีการลงโทษหนัก และในการที่

สมาชิกเสนอแก้ประมวลกฎหมายอาญาในชั้นกรรมาธิการนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เพราะเหตุว่ามันเป็นเรื่องลัทธิทรัพย์สิน การที่เราต้องไปแก้ประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติเรื่องลัทธิทรัพย์สินไว้ว่า ถ้าหากว่าเป็นกรณีลัทธิทรัพย์สินด้วยกันแล้ว รวมอยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน ในแห่งเดียวกัน ในประมวลกฎหมายอาญาด้วยกัน ก็ย่อมเป็นที่สะดวกแก่การใช้การออกพระราชบัญญัติพิเศษต่าง ๆ นานา เพื่อไปกระทบกระเทือนถึงประมวลกฎหมายอาญา โดยไม่แก้ตัวประมวลกฎหมายอาญาให้บริบูรณ์นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกในใจ ในความรู้ของข้าพเจ้ารู้สึกด้วยไม่สู้ถูกต้องนัก อีกประการหนึ่งในการที่ว่า ประมวลกฎหมายอาญาจะแก้แล้วจะเป็นอย่างไรนั้น แก่นอยู่เรื่อยๆ นั้น ก็เมื่อมีความจำเป็น มันก็ต้องแก้ เพราะเหตุว่าตามสถานการณ์นะ มันช่วยไม่ได้ มันก็เปรียบประจวบเหมือนหญิงสาวเหมือนกัน วันนั้นก็ต้องแก้ตัวพิเศษ วันรุ่งขึ้นอีกวันก็อาจจะต้องทำปาก ทาแก้มมากขึ้นก็สุดแล้วแต่กรณี เพราะฉะนั้นผมว่า

LIRT

การแก้ประมวลกฎหมายอาญาเป็นการ
ถูกต้องแล้ว ส่วนเรื่องโทษเรื่องทัณฑ์
อะไรพวกนั้น ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ยกตัวอย่างมานั้น ในชั้นกรรมาธิการ
ของสภานั้นเราได้พิจารณากันมากมาย
แต่ถ้าเมื่อเห็นว่าจะกระทบกระเทือนถึง
ความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในมาตรา ๓ ซึ่ง
แก้มาตรา ๓๓๕ ทั่วไป เราจึงเห็นคำว่า
“ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็น พระพุทธรูป หรือ
วัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่
สักการบูชาของประชาชน” นี้ทั้งนี้เพื่อ
จะจำกัดให้แคบเข้า ต้องเป็นที่สักการะ
บูชา ไม่ใช่ใครสร้างพระหรือขายอยู่
ตามสะพานหันก็จะเข้ามาตรา นั้นยัง
ไม่ได้ เพราะเหตุว่ายังไม่ใช่เรียกว่าเป็น
ที่สักการบูชาของประชาชนทั่วไป และ
อีกอย่างเราใช้คำว่า “วัตถุในทาง
ศาสนา” ทั้งนี้เพื่อจะตัดของบางอย่าง
ออกไปเสียบ้าง เช่นของบางอย่างที่อยู่ใน
พิพิธภัณฑ์เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่วัตถุใน
ทางศาสนา แต่หากอาจจะเป็นโบราณ
วัตถุอย่างชนิดอื่น ซึ่งไม่เกี่ยวกับทาง
ศาสนา หรือว่าท่านชักตัวอย่างเช่นว่า
ศาลเจ้า ตามอะไรต่ออะไรพวกนี้

เป็นต้น ทางกรมศิลปากรถือว่า
ไม่ใช่วัตถุทางศาสนา ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็น
ด้วย ไม่ใช่เรื่องศาสนา เป็นเรื่องทาง
ลัทธิต่าง ๆ นานา นี้ก็ไม่ใช่เหมือนกัน
ฉะนั้นทางท่านกรรมาธิการของสภา
ผู้แทนซึ่งข้าพเจ้าได้ร่วมอยู่ด้วยนั้นก็
พยายามหนักหนาที่จะจำกัดความและ
โทษทัณฑ์ที่วางไว้กับชั้นสูงชั้นต่ำ เพื่อ
ที่จะให้ศาลช่วยขยายได้ ตามสมควร
ส่วนการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวว่า
เรื่องการได้พระเศียรมาจะทำอย่างไรนั้น
นั้นเป็นเรื่องของ อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่อง
กฎหมาย กฎหมายต้องใช้โยงกันแต่ละ
อัน ถ้าหากว่ามีอะไรที่ไม่สมควรหรือว่า
จำเป็นจะต้องแก้ไขจำเป็นจะต้องแก้ไข
กันต่อไป ส่วนในร่างรัฐบาลนั้นข้าพเจ้า
ขอกราบเรียนเสียด้วยว่า เรื่องนี้ไม่ใช่
ว่าไม่อยู่ในใจของรัฐบาลความจริงมี
อยู่แล้ว แต่ว่าเราก็คงหามาตรการในทาง
บริหารเป็นการกำชับกำชาเร่งรัดในทาง
เจ้าหน้าที่เรื่อย ๆ มา และเมื่อท่าน
สมาชิกเสนอกฎหมายมาทางสภาผู้แทน
เสนอกฎหมายมาเช่นนั้น ตรงกับความ
ประสงค์ของรัฐบาลอยู่ รัฐบาลจึงได้

ไม่ว่าอะไร ก็เห็นด้วยในหลักการที่สมาชิกสภาผู้แทนเสนอ ผมก็รู้สึกว่าจะพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็พยายามที่จะปรับปรุงให้ดีที่สุดที่จะได้ เว้นแต่ในบางมาตรา ซึ่งถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นสมควรแก้ไขเป็นอย่างอื่นก็สุดแล้วแต่กรณี

นายโอสถ โกสิน : ที่กระผมจะมารายงานเรียนต่อที่ประชุมนี้ มิได้ทราบเรียนในฐานะซี.แจงแทนรัฐบาล แต่ในฐานะเป็นสมาชิกซึ่งได้ผ่านพบกฎหมาย ๒ ฉบับ เพื่อแก้ไขข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งกล่าวว่ารัฐบาลยังมีได้มีมาตรการใด ๆ ที่จะป้องกันมิให้มีการนำเศียรพระพุทธรูปออกนอกราชอาณาจักร ขณะนี้รัฐบาลมีมาตรการอยู่โดยกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ ๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยศิลปวัตถุและโบราณสถาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของกรมศิลปากรที่จะดูแลมิให้สิ่งสำคัญของประเทศออกนอกราชอาณาจักร โดยมีกฎหมายบังคับว่า ผู้ใดจะนำสิ่งเหล่านี้ออกนอกราชอาณาจักร จะต้องไปขออนุญาตต่อกรมศิลปากรกฎหมายฉบับที่ ๒

เป็นกฎหมายของกระทรวงเศรษฐกิจคือพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการส่งออกไปนอก และนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างพุทธศักราช ๒๔๘๒ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจออกพระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกไปนอก และนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างได้ และกระทรวงเศรษฐกิจก็ได้มีพระราชกฤษฎีกาห้ามนำสิ่งเหล่านี้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตแล้ว แต่โดยเหตุที่ผู้ร้ายซึ่งลักกักเศียรหรือพระศักดิ์ของพระพุทธรูปนี้ ไม่ยอมเข้ามาอยู่ในวงควบคุมตามมาตรการที่รัฐบาลได้วางไว้ จึงมีความจำเป็นจะต้องมีการออกกฎหมายเพิ่มโทษในลักษณะเช่นนี้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและสมาชิกผู้มีเกียรติที่มานั่งอธิบายกฎหมายลักษณะอาญา และกฎหมายควบคุมศิลป ห้ามส่งวัตถุศิลปออกนอกประเทศ ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้ถามท่านรัฐมนตรีได้กรุณาบอกเราในเบื้องต้นว่า ท่านไม่มีหน้าที่จะแสดงหรือแก้

LIRT

เมื่อข้าพเจ้าได้อภิปรายพาดพิงไปถึงท่าน
 ท่านก็แสดงเสียหน่อย แต่ในเมื่อท่าน
 แสดงไปแล้ว ข้าพเจ้าฟังทุกทีก็แสดงแทน
 รัฐบาลนั่นเอง ก็แสดงว่ารัฐบาลเห็น
 กว้างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่
 ก่อนหน้านั้นรัฐบาลก็ได้มีมาตรการ ได้
 ก็อยู่เหมือนกัน ใจคิดจะปราบปรามสิ่ง
 ชั่วร้ายอยู่เหมือนกัน โดยใช้อำนาจทาง
 บริหาร คือส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
 ทั้งแต่ตำรวจ ทั้งตะอะไรต่ออะไรที่เจ้า
 หน้าที่ทั้งหลายนี้ให้ระมัดระวังในข้อนี้
 ท่านประธาน ข้าพเจ้าได้อภิปรายมาแล้ว
 และมีการที่มาบอกว่า ได้วางมาตรการ
 เช่น นั้น แล้วนะ อาจจะมีข้าพเจ้าผิด
 ถ้าข้าพเจ้าอภิปรายผิด ก็ขอภัย แต่ว่า
 ความมุ่งหมายของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าว่า
 รัฐบาล ไม่ได้คิดค้น หรือหามาตรการ
 อะไรที่จะมาหยุดยั้งการกระทำชั่วร้าย เช่น
 ตักเคียวพระพุทธรูปนี้ ข้าพเจ้าหมาย
 ความว่า มาตรการทางนิตินัย เพราะนี่
 ขณะนี้เป็นสถานิติบัญญัติ เรากำลัง
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งกำหนด
 บทลงโทษพิเศษ โดยแก้กฎหมายอาญา
 มันเป็นมาตรการทางนิตินัย ที่ข้าพเจ้า
 พ้อรัฐบาล โดยความมรัคไคร่ว่า ไม่ได้วาง

มาตรการ หมายความว่ามาตรการทาง
 นิตินัย ท่านรัฐมนตรีไม่ได้บอกข้าพเจ้า
 เลยว่า รัฐบาลนี้ ความจริงนั้นก็อยู่แล้ว
 จะออกกฎหมายทำนองนี้ หรือคล้าย
 ทำนองนี้ไม่ได้บอก ถ้าบอกข้าพเจ้าเช่น
 นั้น และบอกต่อไปว่า เผอิญสมาชิกสภา
 ผู้แทนมีความคิดอย่างเดียวกันเสนอมา
 เสียก่อน อย่างเดียวกันกับที่รัฐบาลคิดจะ
 ออกอยู่แล้ว ถ้าอย่างนั้นก็พอฟังได้ว่า
 คิดถึงมาตรการโดยทางนิตินัยอยู่ ถ้าท่าน
 ยังบอกว่า ส่งตำรวจแล้วนี้ ข้าพเจ้าว่า
 ขอโทษท่านประธาน ถ้าเป็นภาษาตลาด
 เขาบอกว่า ส่งขี้มูก เพราะว่าตำรวจเขามี
 หน้าที่ทำอยู่แล้ว ไม่ต้องส่งเขาก็ทำ ถ้า
 เป็นตำรวจดี ท่านได้ชี้แจงว่า กฎหมาย
 ลักษณะอาญา ประมวลกฎหมายอาญา
 นี้ก็เหมือนกฎหมายทั้งหลาย แล้วก็เหมือน
 หลิงสวาค้วย วันหนึ่งมันก็ต้องประแบ็ง
 แ่งตัว ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายกับนาง
 งามบนเวทน์มันต่างกัน กฎหมายนี้แม้
 แค่ว่า จะแก้ ให้หน้ามีไฟเม็คเบ้อเรอก็
 แก้ไขในเมื่อเหตุการณ์และความประพฤติ
 ของฝูงชน มันเข้าจุดอันตราย เราจะ
 เติมปานอันเบ้อเรอ เรวกั้เติมได้ เพราะ

ฉะนั้นจะไปเทียบกับนางงามบนเวทีนั้น
 ข้าพเจ้าขอโทษท่านรัฐมนตรีว่า ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใครจะเห็นด้วย
 นั้น ให้พวกประภวคณางามเขาคึกกั
 แล้วกัน ท่านรัฐมนตรีไม่ได้ตอบข้าพเจ้า
 เลยว่า ทำอย่างไรจึงจะวางมาตรการให้
 เพียงพอ ไปถึงการลักสิ่งมีค่า อย่างอื่น
 เป็นต้นว่า หลักเมือง หรือเอาประตูวัด
 สุกข์คณี่ บานประตูวัดสุกข์คณี่ หลักศิลา
 จารึก อะไรพวกนี้ไม่ได้ตอบข้าพเจ้าเลย
 ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ได้กรุณาช่วย
 ชี้แจงว่า มีกฎหมาย ทางควบคุมวัตถุ
 โบราณ ทางด้าน ศิลปากร เป็นเจ้าหน้าที่
 อยู่ กระทรวงเศรษฐกิจ เป็นเจ้าหน้าที่
 อยู่ ห้ามส่งออกนอกประเทศ ข้าพเจ้า
 ก็ใคร่จะเรียน ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องว่า
 มันหยุดยั้งได้แก่เอาไปต่างประเทศ แต่
 ว่าขโมยมาแล้ว เอาไปไว้บ้านตัวเอง
 มันหยุดยั้งไม่ได้ แต่ความประสงค์ของ
 พระราชบัญญัตินั้น จะลักแล้วเอาไปไหน
 มันก็มีโทษ ไม่ใช่เพียงส่งออก เรื่อง
 ส่งออกนี้เราไปนั่งมัวเมา คึกคึกว่าฝรั่ง
 เป็นต้นเหตุ ซื้อเตี๋ย พระพุทธรูป ไปตั้ง
 หัวกระโถ ของโบราณนะ ข้าพเจ้าคิด

ว่ากเลสมันก็มี อย่าว่าแต่ฝรั่ง แม้แต่
 คนไทยเล่นของเขาก็มี เป็นสิ่งที่น่ากลัว
 เหมือนกัน ข้าพเจ้าหวัง นี่ข้าพเจ้าหวัง
 ว่า รัฐบาลนี้จะไปนั่งนิ่ง ๆ ไม่ได้คึกคัก
 มาตราการอะไรขึ้นมา จะมัวแต่บอกว่า
 ผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนเสนอ
 แล้ว รัฐบาลเห็นด้วยเอา ถ้าเขาไม่
 เสนอรัฐบาล ไม่มี ความคึกคักตัวเอง ถ้า
 เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอโทษ บัวยการเป็น
 รัฐบาล

นายตุลิต บุญธรรม: ความจริง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนผู้เกี่ยวข้องท่านหนึ่งเสนอขึ้นมา
 ในสภาผู้แทน ข้าพเจ้าก็สนใจเป็นอย่างยิ่ง
 และได้พยายามติดตาม การอภิปราย ใน
 สภาผู้แทนมาตลอดระยะเวลา เมื่อมา
 ได้ยินท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงวิद्याคุณกล่าว
 ถึงเรื่องนี้ ในเชิงกำหนดรัฐบาลว่าไม่ได้
 คิดถึงมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะมา
 บังคับกันแก้ไขในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ ก็เห็น
 จะเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะเป็นฝ่ายได้
 ตอบท่านสมาชิกเองว่าอย่างที่ท่านพูดมา
 เมื่อสักครู่ที่ว่าเมื่อสภาผู้แทนเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติขึ้นมาแล้ว ทำไม่รัฐบาล

LIART

จึงไม่บอกว่ารัฐบาลเองก็มีความคิดเช่นนั้น แต่ว่าไม่ได้เสนอขึ้นมาเพราะว่าผู้แทนเขาเสนอแล้ว ความจริงถ้าเราพูดไปเช่นนั้น ก็พูดโต้แย้งและก็ไม่เห็นยากเย็นอะไรที่จะพูด แต่ก็เห็นจะต้องพูดไว้สักหน่อยหนึ่งว่า การที่จะไปแอบสมอ้างว่าเราก็คืออยู่เหมือนกัน นั่นจะเป็นของกระทรวงฯ แต่ว่าผู้ที่มีความเคารพในตนเอง มีความคิดความรู้สึกลงในทาง มีศีลธรรมมีคุณธรรม ก็คงจะไม่ยอมสมอ้างในที่นี้ เพราะว่าพอลูกนั้นนึกแล้วก็บอกว่าฉันก็คิดเหมือนกัน แต่ว่ายังไม่ได้ทำ ผมคิดว่าในเรื่องเช่นนี้คงจะไม่มีใครกระทำเป็นแน่ ในข้อที่ท่านสมาชิกผู้ทรงวิชาคุณ กล่าวถึงว่าไม่ได้มีมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะในทาง นิตินัยที่จะยับยั้ง การกระทำ อันเป็นที่น่าสลดใจแก่บรรดาพุทธศาสนิกชนทั้งหลายนั้น เรื่องมาตรการนี้ถ้าโดยนิตินัย หมายถึงการออกกฎหมาย ออกพระราชบัญญัติต่างๆ ท่านก็คงทราบเช่นเดียวกันกับข้าพเจ้าว่า กฎหมายเขียนเมื่อไรก็เขียนได้ แต่การที่จะปฏิบัติให้ได้ผลตามกฎหมายนั้นเป็นการยากมากในทุกๆ ประเทศ เรื่องเช่นนี้เขาอม

รับกันว่า การที่จะแก้ไขให้ได้ผลสำเร็จนั้น เป็นเรื่องของประเทศชาติที่ช่วยกันเป็นส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าผอมได้มีโอกาสอยู่ในประเทศอินเดีย ก็ได้ทราบว่าในประเทศนั้นแม้จะมีกฎหมายตราไว้เป็นข้อบังคับแน่นอนว่า ผู้ที่ลักลอบหรือผู้ที่ทำโดยประการหนึ่งประการใดเอาศีลปฏิบัติ ในทางศาสนาก็ดี หรือศีลปฏิบัติก็ดี ออกไปนอกประเทศนั้น มีความผิดถึงจำคุก แต่ว่าบรรดาศีลปฏิบัติและวัตถุในทางศาสนาต่าง ๆ ในประเทศนั้นก็ถูกขน ถูกทำลายไปจากประเทศอินเดียเป็นจำนวนมากมายเหลือเกิน ที่ได้ผลมากยิ่งขึ้น ในระยะหลัง ๆ นั้นมันเกิดจากประชาชนชาวอินเดียขึ้นเองที่เขามีความห่วงใยห่วงแหนศีลปกรมของชาติวัตถุในทางศาสนาเหล่านั้น ถ้าเมื่อเขาเห็นผู้คน แปลกปลอมมีทำที่ว่าจะ ไม่ได้เข้าไปเยี่ยมเยียนหรือไปเคารพสักการะ วัตถุทางศาสนา หรือสิ่งสักการะเหล่านั้นโดยสุจริตแล้ว คนในหมู่บ้านหนึ่งจะตามมารุมเล่นงานทันที นี่เป็นมติของประชาชน แม้แต่เพียงว่าท่านจะจอตวัดและเค้นเข้าไปชมวัตถุโบราณเหล่านั้น จะมีชาวบ้านซึ่งไม่ได้รับเงินค่าจ้างจากรัฐบาลโดย

ประการหนึ่งประการใด จะมีชาวบ้านที่ เขาหวงแหน ศิลปวัตถุของเขาตามมากอยู่ อยู่เสมอว่า โอ้เหมือน ชาวต่างประเทศ นี้ หรือ ใครก็ ตามเข้ามา ใน ที่นี้ มีวัตถุ ประสงค์หรืออย่างไร หรือมีทำทางจะ มาทำอย่างไร เราจะเคย ได้ยินกันอยู่ เสมอว่า ประชาชน ในอินเดีย นี้มีความรู้ สึกรุนแรง และที่ เขาหวงแหน โดยการ เข้ารุมทุบ รุมตี บางทีเอา ก่อน โดยที่ ไม่ไต่ลงมือทำอะไร เสียด้วยซ้ำไป นั้น เพราะว่า เขาหวงแหน ศิลปวัตถุ ของเขา มาก แต่ว่า ท่านประธานที่ เคารพ ศิลป วัตถุโบราณในบ้านเมืองเรานั้นจะเห็น จะคล้าย ๆ กับประเทศอื่น ๆ ซึ่งได้เคย ถูกลักถูกทำลายเอาไปจากบ้านเมืองของ เรา ทั้งที่ส่งไป ในต่างประเทศ ทั้งที่ดูก็ อยู่นในบ้านผู้ที่มีอำนาจมีอิทธิพลในที่ต่าง ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงวิทยาคณะ กล่าว เมื่อก่อนก็มีอยู่เป็นอันมากมานานแล้ว นี้ ก็เห็นจะเป็นเพราะว่าการหวงแหน หรือ ความรู้สึกเช่นนั้นของประชาชนยังมีน้อย อยู่ ถ้าหากว่าเราจะ ได้มีการส่งเสริม ความรู้สึกให้มีความรักใคร่หวงแหน ใน โบราณวัตถุที่ดี มีความรู้สึกในวัตถุทาง ศาสนาที่ดี ให้มากยิ่งขึ้น ดังเหล่านั้นก็

จะพอช่วยได้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มี เกียรติ จะได้เคย อ่าน หนังสือเขียน ของ นักประพันธ์ผู้หนึ่งของเรา ดูเหมือนจะ ชื่อ นายชรรค์ชัย บุณปาน คนนี้ ได้เขียน หนังสือลงในหนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์ วิจารณ์ อยู่เป็นเวลานาน ต่อมาได้รวบรวม พิมพ์เป็นเล่ม ข้าพเจ้าเสียใจที่เคียดใจ จำชื่อหนังสือเล่มนี้ไม่ได้ แต่บุคคลผู้นี้ เป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ ซึ่งมีความ สนใจในโบราณวัตถุ เป็นนักศึกษา โบราณคดี ซึ่งได้ไปทำการขุดค้นเพื่อ การคัดแปลง เพื่อการบูรณะโบราณวัตถุ อย่างเช่น ในจังหวัดสุโขทัย ในจังหวัด ไกล่เคียงเหล่านั้น ท่านจะได้เห็นว่าวิธี พลิกแปลงพิสดารต่างๆ ที่กันต้องการจะ ทำลายวัตถุโบราณนั้นเขาทำอย่างไรบ้าง ถ้าหากว่าท่าน ได้เคย ไปที่จังหวัดสุโขทัย บางที่ท่าน จะเห็นว่า มี พระพุทธรูป องค์ หนึ่งซึ่งงามเหลือเกิน งามอย่างที่สุดแล้ว งามไม่มีสุนทรียภาพอยู่ในใจ เมื่อได้ไปเห็น เข้าก็ออกที่จะชมเชยหรือออกจะนิยม ไม่ได้ แต่พระพุทธรูป องค์งามที่สุดองค์นี้ ใน สายตาของข้าพเจ้านี้ อยู่บนยอดเขาสูง ซึ่ง ห่างไกลจากตัวเมืองไปมาก ไม่มีใครที่ จะไปคุ้มครองดูแลรักษาได้ โบราณ

LIART

สถานและวัตถุประสงค์นี้มีอยู่เป็นอันมากในประเทศของเรา นอกจากคนที่จะไปลักไปทำลายกันโดยเพื่อการค้าขายโดยบุคคลธรรมดาแล้ว ท่ากักไปรอลยาล์มว่าก็ยังมิบุคคลอีกจำพวกซึ่งมีอิทธิพล จนถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ถ้าหากไปเฝ้าอยู่ก็อาจจะต้องยอมจำนนโดยราบคาบ ท่านคงจะเคยได้เห็นข่าว ใน หนังสือพิมพ์ว่า หน้าบันของพระปรางค์แห่งหนึ่ง ในจังหวัดทางภาคอีสาน คุณเหมือนจะเป็นจังหวัดศรีสะเกษ ขนาดหนักเป็นหลาย ๆ คัน ยังถูกลักลอบ ส่งออกไปได้ถึงนอกพระราชอาณาจักร กว่าจะมาพบคนขึ้นได้ก็ตกไปอยู่ในมือ ของเศรษฐกิจ ชาวอเมริกัน ซึ่ง ได้ยินว่า ขณะนี้ กำลัง โต้แย้ง กันอยู่ เจริญจากนั้นอยู่ว่าจะได้คืนมาโดยวิธีใด แต่การลักลอบเช่นนี้ เป็นไปอย่างกว้างขวาง ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่า รัฐบาลหนึ่ง รัฐบาลใด ใครก็ตามที่จะมาเป็นรัฐบาล จะสามารถ บังคับ เรื่องเช่นนี้ ไม่ให้เกิดขึ้นได้ เรื่องเช่นนี้ ถ้าจะบ่งกันให้ ได้มีผล ต้องแรง ประชาชนที่จะช่วยกัน ช่วยกันทะนุบำรุง รักษาโบราณศิลปวัตถุของเราที่มีอยู่ ไม่ให้ถูกทำลายไปโดยฝีมือ ของบุคคลชนิดต่าง ๆ ข้าพเจ้าความจริงเมื่อได้ยินท่าน

สมาชิกผู้ทรงวิทยาคุณกล่าวถึงความรู้สึก ในกฎหมายฉบับนี้ว่า เป็นกฎหมายที่ แสวง หรือสะท้อนถึงความรู้สึกของประชาชน ใน ปัจจุบัน ก็คล้าย ตาม และ เห็นด้วย และในบางครั้งก็เคยตำหนิรัฐบาล อยู่ในใจบ้างเหมือนกันว่า ไปนึกถึงในแง่นิติศาสตร์ มากเกินไป จน ลืมถึง หลัก รัฐศาสตร์ ลืมถึงความรู้สึกของประชาชน ความรู้สึกในจิตใจของประชาชน แต่อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิกล่าว เปรียบเทียบ ความถึงหลักคณาจารย์สมัย สุโขทัย ซึ่งมีอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกัก หรือโบราณวัตถุชิ้นสำคัญอย่าง เช่นบานประตูวัดสุทัศน์ ซึ่งถือว่าเป็นศิลปกรรมอันล้ำเลิศ ในทาง แะสลักว่า เป็นฝีมือของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๔ นั้น กิติ ขอประทานโทษ รัชกาลที่ ๔ หรือที่ ๒ กิติ แต่ ว่ารู้สึก ว่าที่ท่านกล่าว มาเปรียบเทียบกัน กับพระพุทธรูป ซึ่งอาจจะหล่อขึ้นมาที่ แถวฝั่งธนฯ ๓-๔ วัน แล้วก็เชิญไป ตั้งที่โน่นที่นั่น ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านมอง เรื่องนี้ ไปในแง่วัตถุมากเกินไป สักหน่อยจริง บานประตูวัดสุทัศน์นี้อาจจะมีค่าอันล้ำ หลักคณาจารย์ในโบราณสถาน มีค่าอย่าง

LIART

วิเศษที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาติไทย
 ในวันนี้ปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยกย่องและเป็น
 ที่อ้างในทั่ว ๆ ไป แต่ว่าข้าพเจ้าใคร่
 จะขอเรียนต่อสภานี้ว่า เปรียบเทียบกัน
 ในระหว่างวัตถุ ๒ อันด้วยกัน ขอ
 ประทานโทษ ถ้าอย่างเช่นสมมติว่าอย่าง
 หลัคนาคาริก ซึ่งผู้ที่สนใจในโบราณ
 คติและผู้ที่มีความรู้สึกในทางประวั
 ตศาสตร์ ถ้าไปเห็นวัตถุชิ้นนี้ถูกใคร
 เอาหนึ่งเล็กหรือก้อนเล็ก ๆ ให้แตก
 ทำลายลงไป นี้อย่างหนึ่ง กับพระ
 พุทธรูปซึ่งสร้างขึ้นมาใหม่ ๆ เสร็จหรือ
 ไม่เสร็จงามหรือไม่งามก็ตามใจ ถูกคน
 เอาก้อนอื่นเดียวกันตีพระเศียรให้หัก
 ไปนั้น ความรู้สึกของประชาชนในชาติ
 มีปฏิกริยาต่อวัตถุ ๒ อย่างนี้ อย่าง
 ไรบ้าง ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า นอกจาก
 นักวิชาการหรือผู้ที่สนใจในโบราณคดี
 ผู้ที่มีสุนทรียภาพต่าง ๆ เท่านั้น ซึ่งเป็น
 จำนวนน้อยในบ้านเมืองของเราจะรู้สึก
 สะเทือนใจอย่างรุนแรง ถ้าหากว่าหลั
 คนาคาริกนั้น ถูกทำลายไป แต่ว่า
 ประชาชนไม่ว่าลูกเด็กเล็กแดงที่ไหน
 ก็ตาม ถ้าเห็นใครกระทำความผิด

พระพุทธรูป จะมีความรู้สึกสะเทือนใจ
 ทันทีโดยทั่ว ๆ ไป ประชาชนโดยทั่ว ๆ
 ไปจะต้องเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็เสีย
 คาย นึกหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงวิทยาคุณ ไป
 เพิ่งเล็งในด้านมูลค่า ของวัตถุมากกว่า
 ความรู้สึก ทางจิตใจของ ประชาชน
 ข้าพเจ้าหวังว่า ในเรื่องนี้จะแม้ว่าจะมี
 การไม่ปฏิบัติไปตามหลักทาง นิติศาสตร์
 อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า อย่างไร
 ก็ดี นี่ยังเป็นมาตรการอันแรกที่จะได้
 ดำเนินการไปให้เป็นผลสำเร็จสม ความ
 ตั้งใจของประชาชน และ ความรู้สึก ของ
 ประชาชนที่สลดทนต์ต่อการกระทำเช่นนี้
 เป็นอยู่ในที่แล้วๆมา ข้าพเจ้าก็สนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็เช่น
 เดียวกันก็หวังใจว่าทางฝ่ายรัฐบาลคงจะ
 ได้พยายามกระตุ่นเตือนผู้มีหน้าที่ หรือ
 ให้กระทรวง หรือ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่
 โดยตรง ให้มีความรู้สึกมีความเป็นห่วง
 โยวักใคร่ศิลปะโบราณวัตถุของตัวให้มาก
 ขึ้น ข้าพเจ้าหวังว่า เรื่องเช่นนี้รัฐบาล
 คงจะรับไปได้

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ :
 กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิก

LIART

ผู้เกี่ยวข้อง ก็รู้สึกว่ามีส่วนมากก็ได้
 อธิบายไปในทางรับหลักการ และเห็น
 ค่าย และมีสมาชิกบางท่านก็ได้แย้ง
 เล็กน้อยว่าควรจะได้ คือหมายถึงว่า
 สถาผู้แทนก็ควรชอบที่จะรับร่างพระ
 ราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลัก
 การ แต่ทั้งนี้ไม่ใช่หมายความว่า ไม่เห็น
 ค่ายในการไม่รับหลักการ เพราะฉะนั้น
 กระทบเข้าใจว่า พอที่จะยุติการอภิปราย
 ได้ และอีกประการหนึ่งก่อนที่จะยุติ
 กระทบคิดว่า สำหรับ ประมวลกฎหมาย
 อาญานี้ก็ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระท
 รวงยุติธรรมก็ได้ชี้แจงแล้วว่า ถ้ามัน
 จำเป็นก็แก้ไขกันได้ กระทบจึงได้ว่ามีอยู่
 ครั้งหนึ่งเราได้แก้ไขประมวลกฎหมาย
 อาญานี้ เรื่องโทษนี้ จำได้ครั้งหนึ่ง
 ก็ดูเหมือนความจำคงไม่ผิดเกี่ยวกับเรื่อง
 ความผิดฐานทำให้คนตายโดย ประมา
 เสินเลอ ก็เป็นการแก้ไขประมวล
 กฎหมายอาญาเหมือนกัน แท้ที่จริงแล้ว
 ในหลักของนักกฎหมายแล้วละ ก็รักษา
 มากเหมือนกัน ก็เราไม่จำเป็นจริงๆ
 เราก็ไม่แก้กัน แต่ว่าเมื่อมีความจำเป็น
 เฉพาะหน้าเกิดขึ้นอย่างนั้น แล้วก็จำเป็น

จะต้องแก้ เพราะฉะนั้น กระทบเห็นว่า
 เป็นดุลยพินิจของท่านประธานที่จะเห็น
 ว่าพิจารณาพอสมควรแล้วก็น่าจะมี
 การยุติการอภิปรายลงมติได้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ไม่ได้
 เสนอญัตติขอปิดอภิปราย แล้วแต่
 ประธาน แล้วท่านก็อภิปรายในเนื้อหา
 ของประเด็น เพราะฉะนั้นก็เสนอไม่ได้
 อยู่แล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้มีความตั้งใจจะ
 ลุกขึ้นมาอภิปรายเลยเป็นรอบสาม แต่
 เพราะเหตุที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 สุดท้ายมาหาเอาข้าพเจ้าเห็นด้วย ข้าพ
 เจ้าขอเรียนประธานว่า ข้าพเจ้าไม่เห็น
 ด้วยในรูปแบบแต่ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยว่า
 ให้ควรแก้ไขโทษ แต่ควรเพิ่มด้วย
 กฎหมายอื่น ไม่ใช่แก้กฎหมายอาญา
 ขอเรียนว่าอย่างนี้ และก็ในขณะเดียวกัน
 ข้าพเจ้าเมื่อลุกขึ้นมาแล้ว ข้าพเจ้าถือ
 โอกาสขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ที่จะเปิดการสัมมนาเรียกชื่อประชาชนที่

นายสานนท์ สายสว่าง :
 กระทบไม่ติดใจอภิปราย เนื่องจาก
 ว่ากระทบได้ฟังคำอภิปรายของท่าน

รัฐมนตรีแล้ว กระผมเป็นห่วงว่า กฎหมายนี้จะไม่ได้ผล ตามความเจตนา ความมุ่งหมาย คือบัญญัติเสียใยากในการที่จะนำสืบและใยากต่อการสืบสวน แล้วก็จะให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นต่อราคาของทรัพย์สินที่จะขายไป เพราะฉะนั้น กฎหมายใได้ว่ามีโทษหนัก ทรัพย์สินนั้นก็มีค่าสูง ลงโทษนำสืบเข้ามา ให้สูง การที่จะนำสืบก็ต้องประเมินราคา คำน่าใให้มากขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมอยาก จะฝากข้อสังเกตใแก่กรรมาธิการ ก็คือ ว่า มาตรา ๓๓๕ ทวิ ที่ทำรัฐมนตรี บอกว่าจำใต้องไปว่าจะต้องเป็นทรัพย์สินที่ สักการะบูชาของประชาชน นี่เป็นข้อ ที่น่าสืบยาก สมมติว่าพระพุทธรูปอยู่ใน ระเบียบวิหารโบสถ์ ไม่ใช่พระประธาน ในโบสถ์ พระพุทธรูปในระเบียบวิหาร นั้น ไม่ค่อยจะมีใครใให้รอก เดิน เข้าไปก็เข้าโบสถ์ ใให้พระในโบสถ์ พระพุทธรูปใน ระเบียบนั้นเป็น ที่ประ กอบของวัด ข้อเท็จจริงก็จะใสู่ศาล จะลงโทษยาก ไม่ใช่เป็นที่สักการะของ ประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าจะมุ่งประสงค์ แล้วอยากใฝากใว่า ตักวรรคนนี้ออก ใช้คำว่า อยู่ในวัดพุทธรศาสนา อันนี้

เป็นขักรมาธิการซึ่งกระผมขอฝาก ใ อาจจะเป็นผลยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม กระผมเสียใจแทนรัฐบาล ที่สมาชิกผู้มี เกียรติคนหนึ่งใกล่าววว่า ใว่ารัฐบาล นี้หรือรัฐบาลไหน ใมีความสามารถที่ จะป้องกันใ กระผมว่าจะอุตุกรัฐมนตรี มหาไทยมากใปลั๊กหน้า เพราะวว่า รัฐมนตรีวว่าการกระทรวงมหาดไทย ใว่า ใแต่พระพุทธรศาสนาเลย ทรัพย์สิน อื่น ๆ เรื่องปลั๊ก เรื่องใจรผู้ร้ายวักวาย ท่านก็พยายามจนสุดความสามารถที่ จะ ใประชาชนใด้วยความสงบ เพราะ ฉะนั้นกระผมยังเชื่อมั่นวว่า ถาเราออก กฎหมายใไม่ได้ผล ใว่ารัฐบาล ไหนใไม่ได้ ต้องใหลังประชาชนที่ ใอย่างนั้น กระผมวว่าจะใให้ข้าพงใวัก กันหนักยิ่งขึ้น เราจะใอยู่กัแห่งการที่ จะ ใความเจริญ ท่านผู้ทรงบัญญัติกลับ เห็นใว้อยัก กลับไปเห็นหนักใเข้าใไปใ นั้นแน ท่านใว่าเรียนวว่า แทม เห็น ใให้ประชาชนเล่น ใอย่างนั้น กระผม เห็นวว่าจะใไปกันใใหญ่ เพราะฉะนั้นใ แ่งเราจะใทำที่ขอบที่ใกันใหลักในิติศาสตร์ และหลักใแห่งการขอบใในระบบที่เราจะ ใดำเนินการใกักฎหมาย เพราะฉะนั้น

การที่จะหนุนประชาชน ให้เดินทางผิด นั้น กระผมไม่เห็นด้วย แล้วกระผม ยังเชื่อมั่นว่า กฎหมายออกไปแล้ว รัฐบาลคงจะใช้มาตรการในการป้องกัน และในการสืบสวน จับกุม ตลอดจน วิธีการต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์ผลตามกฎหมาย ที่ออกไป เพราะฉะนั้นกระผมหวังว่า กฎหมายนี้คงจะเป็น ผลดีแก่พระ พุทธ ศาสนาของเราเป็นแน่ หวังว่าสภาน กงรับหลักการ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปอีกแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติของที่ประชุมนี้ว่าสมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใด เห็นว่า ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ส่วนมากแล้วท่าน เป็นอันว่าที่ประชุม นี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ที่ประชุมจะเสนอ ส่งคณะกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายसानนท์ สายสว่าง : โดย ประเพณีแล้วการ แก่ประ มาลกฎ หมาย นั้นควรจะเป็นกรรมาธิการวิสามัญ กระผมจึงขอเสนอว่า ควรจะตั้งกรรมาธิการ วิสามัญพิจารณา โครเห็นด้วย โปรด รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอขอให้ ตั้งคณะกรรมาธิการ วิสามัญพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความ เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็น อย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา เรื่อง จำนวนจะมีสักเท่าใด

นายसानนท์ สายสว่าง: กระผมขอเสนอจำนวนกรรมาธิการ วิสามัญ ๑๕ คน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา: จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา:
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕
คนพิจารณา ขอเชิญเสนอได้

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์: กระผม
ขอเสนอ นายसानนท์ สายสว่าง ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พันโท ประเสริฐ สุตบรรพดี:
กระผมขอเสนอ นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายसानนท์ สายสว่าง: กระ
ผมขอเสนอ หลวงจัญญะเนติศาสตร์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ: กระ
ผมขอเสนอ พระยาวรรดการิณพันธ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท บุญเรือน บัวจัญญะ:
กระผมขอเสนอ นายประสิทธิ์ จุลละเกษ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายดุสิต บุญธรรม: กระผม
ขอเสนอ หม่อมเจ้าสุภัททิศ ศึกษกุล
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเผด็จ จีราภรณ์: กระผม
ขอเสนอ พันเอก บิน มุทกันต์ ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงประกอบนิติสาร: ข้าพเจ้า
ขอเสนอ พระยาสุนทรพิพิธ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ไสว ดวงมณี: กระผม
ขอเสนอ นายถวิล สุนทรศารทูล ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายसानนท์ สายสว่าง: กระ
ผมขอเสนอ นายเชื้อ สาริมาน ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์: กระผม
ขอเสนอ พันเอก พงศ์ เกษะนันท์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงประกอบนิติสาร: ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายสมภพ โทตระภิกข์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ไสว ดวงมณี: กระผม
ขอเสนอ พลโท สุข เปรุनावิน ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด:
กระผมขอเสนอ พลเรือโท ศรี คาวราช
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท สุข เปรุनावิน: กระผม
ขอเสนอ พลตำรวจโท ต่อศักดิ์ ชมนาค
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา:
ครบ ๑๕ คนแล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอ
ชื่อใครอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา:
ไม่มี ขอให้เลขาธิการ รัฐสภาอ่าน
รายชื่อ

นายประเสริฐ บัทมะสุคนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา): รายชื่อคณะ

กรรมวิธีการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน
มีดังนี้ ๑. นายสานนท์ สายสว่าง
๒. นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ ๓. หลวงจรรย์
เนติศาสตร์ ๔. พระยาอรรถการีย์นิพนธ์
๕. นายประสิทธิ์ จุลตะเกศ ๖. หม่อม
เจ้าสุภัทราวดี ทิศกุล ๗. พันเอก บิน
มูทุกันต์ ๘. พระยาสุนทรพิพิธ
๙. นายถวิล สุนทรสารทูล ๑๐. นายเชื้อ
สาริमान ๑๑. พันเอก พงศ์ เกษะนันท์
๑๒. นายสมภพ โทตระภิกข์ ๑๓.
พลโท สุข เปรุनावิน ๑๔. พลเรือโท
ศรี คาวราช ๑๕. พลตำรวจโท ต่อศักดิ์
ชมนาค

ผู้ทำการแทน ประธานวุฒิสภา:
กำหนดการแปรญัตติกายในกวัน

นายสานนท์ สายสว่าง: กระ
ผมขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา:
มีผู้เสนอ ขอให้ แปรญัตติตาม ข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา:
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. .... สมาชิกสภาผู้แทน

เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๖.

สภาผู้แทน

๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (นายเสรี สุชาติประคัลภ์ และนายถิลก บุญเสริม เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (นายทองดี อิศราวิชวิน และนายสุธรรม สายศร เป็นผู้เสนอ) ได้แล้ว และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๙

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ส. พูลพัฒน์
(นายสุภัน พูลพัฒน์)

รองประธานสภาผู้แทนคนที่หนึ่ง ทำการแทน

ประธานสภาผู้แทน

LIRT

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน
(ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (นายเสรี สุชาตะประคัลภ์ นายคิลก บัญเสริม และนายทองดี อิศราชีวิน นายสุธรรม สายศรี สมาชิกสภาผู้แทนเป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมสภาผู้แทน ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และอนุมัติให้พิจารณา โดยกรรมาธิการเต็มสภา เมื่อพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาแล้ว ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน จะสิ้นสุดบังคับลงในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่ความขาดแคลนที่อยู่อาศัย

ของประชาชนนับวันแต่จะเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้มีรายได้น้อยประสบกับ ความเดือดร้อน เพราะประชาชนที่ยากจนยังไม่สามารถจะมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้มีปริมาณมาก อาคารสงเคราะห์ที่รัฐบาลสร้างขึ้นเพื่อให้ประชาชนที่ยากจนเช่าก็มีจำนวน น้อย ไม่เพียงพอ จึงเห็นสมควรแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชนดังกล่าวโดยขยายเวลา ควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ออกไปอีก.

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การ ควบคุม การ เช่าเคหะ และที่ดิน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะ และที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเช่า
เคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการเช่า
เคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับได้เพียง
สิบสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ความในวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งความผิดอาญาที่บุคคลได้กระทำการฝ่าฝืน
มาตรา ๑๑ ไว้ในระหว่างที่มาตรานี้ใช้บังคับอยู่”

.....

พันเอก พงศ์ เกษะนันท์ :

อันที่จริง พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการ
ควบคุมค่าเช่าเคหะและที่ดินนี้ ได้เรอรั้ง
กันมาหลายยุคหลายสมัยแล้ว แล้วก็
รัฐบาลสุดท้ายก่อนหน้ารัฐบาลนี้
กระผมใคร่ขอเรียนว่า ก็ได้โยนมาให้
ทางคณะรัฐบาลชุดใหม่ แล้วก็ต่อมาสภา
ผู้แทนก็ได้โยนไปให้ชุดต่อไปอีก ๑๒
ปีข้างหน้าค่ามว่าง พระราชบัญญัตินี้
กระผมได้วิเคราะห์เจตจำนงที่รัฐบาล
และสภาผู้แทนได้เสนอพระราชบัญญัติ
เหล่านี้ขึ้นมา ก็เข้าใจว่าคงจะมีเจตจำนง
๒ ประการ คือประการแรกก็เพื่อจะ
เอาใจประชาชน ในอันที่จะได้ออก
เสียงให้ อีกประการหนึ่งเพื่อจะเห็นใจ
กนจน คนยากจนซึ่งไม่ได้อยู่ที่อาศัย

แต่อันที่จริงแล้วการเสนอร่างพระราช
บัญญัติเพื่อจะแก้ไขไปคามเหตุผลอัน
ว่าราษฎรขาดแคลนที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น
ไม่ใช่เป็นมาตรการที่ถูกต้อง มาตรการ
ที่ถูกต้อง ก็จะต้องอพยพขนย้ายราษฎร
จากแหล่งเสื่อมโทรมซึ่งไม่ได้อยู่ที่กิน
ของตน ก็ให้มีอาคารสงเคราะห์ขึ้นหรือมี
นิคมสร้างตนเองขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้กระทำไป
บ้างแล้ว กล่าวคือได้สร้างอาคารสงเคราะห์
ให้ แต่ทว่าอาคารสงเคราะห์ที่สร้างให้มัน
มันสูงเกินไปคือราคาสูง ทำให้ราษฎร
ผู้ยากจนก็ไม่อาจจะเช่าซื้อได้ และ
อาจจะมีความจำกัด เพราะฉะนั้นก็
เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลจะต้องแก้ไขให้
ถูกต้อง กล่าวคือว่าสร้างที่อยู่สำหรับ
ผู้ยากจนให้มากขึ้น และในราคาที่ค่า

ที่เขาอาจจะเข้าเข้าไปอาศัยอยู่ได้ และอาจจะมีการกวาดอื่น ๆ เพื่อช่วยในการครองชีพ เพราะเหตุว่าบรรดาผู้ที่ยากจนทั้งหลายนั้น ในปัจจุบันนี้มีอยู่ แล้วก็ไม่มีฐานะเพียงพอที่จะพัฒนาที่อยู่อาศัยของตัวที่อยู่ให้เจริญดีขึ้น ก็กลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรม จะเห็นได้ว่ามีแหล่งเสื่อมโทรมในกลางกรุงก็มีอยู่ มากเหมือนกัน ก็อันนั้นก็เป็นการด่วงความเจริญของบ้านเมือง เพราะเหตุว่าที่เสื่อมโทรมอันนั้น อยู่กลางกรุงหรือว่าอาจจะอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ บางแห่ง แล้วก็อาจจะใช้ ไปปรับปรุงพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งอุตสาหกรรม แหล่งธุรกิจ หรือแหล่งอื่น ๆ ซึ่งนำเศรษฐกิจมาสู่ประเทศชาติได้มาก มากกว่าที่จะให้ความเห็นใจแก่ราษฎรกลุ่มน้อย กระผมเองมีความเห็นใจผู้ยากจนเหล่านั้นอยู่มาก ก็คิดว่าอาจจะเสนอความช่วยเหลือในทำนองนี้ ในทำนองที่ว่าให้มีการจัดเคหะสถานให้มากขึ้น จัดสรรงบประมาณของแผ่นดินเพื่อช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นให้มากขึ้น ทั้งด้านการศึกษาและด้านประกอบอาชีพอื่น ๆ อีกด้วย เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติอันนี้ให้ผลน้อยที่สุด

ต่อประเทศชาติ กล่าวคือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลประชาชนกลุ่มน้อย ซึ่งยากจน และเป็นการแก้ไขไม่ถูกต้อง แต่เมื่อเทียบกับการพัฒนาบ้านเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติแล้วมันไม่คุ้มกัน และยิ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่าจะยืเวลาอีก ๑๒ ปีข้างหน้า ก็หมายความว่าบ้านเมืองที่ไม่ถูกพัฒนาในกลุ่มที่เป็นแหล่งเสื่อมโทรมนั้นก็จะอยู่อีก ๑๒ ปีข้างหน้า และอาจจะอยู่ต่อไปอีก กระผมขออภัยที่ได้อภิปรายผิดไป ก็หมายความว่าอีก ๔ ปีต่อไปข้างหน้า เมื่อเป็นเช่นนั้นก็อาจจะโยนกลองต้อ ไปยังสภาผู้แทนชุดอื่นหรือรัฐบาลชุดอื่นต่อไปอีกก็เรื่อย ๆ ไปเช่นนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เว้นไว้เสียแต่ว่าจะได้มีการแก้ไข การควบคุม และการสนับสนุนราษฎรผู้ยากจนในลักษณะอื่น

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมใคร่จะขอความกรุณาว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นมาอย่างไร แล้วก็ความประสงค์ของรัฐบาลมีแค่ไหน แล้วตัวเลขสถิติ ความเดือดร้อนของประชาชนก็ มีเป็น

LIRT

ประการใด แล้ววัตถุประสงค์นโยบาย
รัฐบาลที่จะช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ใน
ภาวะแห่งความยากจนที่อยู่อาศัยนั้น
ดำเนินไปแค่ไหนแล้วความประสงค์ของ
รัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้มันแคไหน
เพียงใดกระผมอยากจะฟังความคิดเห็น
ฝ่ายรัฐบาล

พลเอก ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ตามความประสงค์ของท่านสมาชิกที่ต้อ
งการจะให้ทางรัฐบาลได้ชี้แจงถึงความ
เป็นมาแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จนมาถึงปัจจุบันนี้ว่าได้เป็นมาอย่างไร
นั้น ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกส่วนมากคง
จะได้ศึกษาเรื่องนั้นมาแล้ว แต่ถึงอย่างไร
ก็ดี ผมใคร่ที่จะเรียนชี้แจงอย่างเพียง
สั้น ๆ ในการที่ความเป็นมาของกฎหมาย
ฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้ได้เป็นกฎหมาย
ที่ประกาศใช้ในภาวะฉุกเฉิน หลังจาก
ภาวะเสรีสันสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่ง
ทำให้ผู้คนยากจนไร้ที่อยู่ อยู่เป็นจำนวนมาก
เพราะเป็นระยะที่ผันผวนระหว่าง
ที่เลิกสงคราม ผู้ที่ละเคหะสถานไป
ก็กลับเข้ามาอยู่ที่เดิมของตน และผู้ที่
ไม่มีบ้านอยู่อาศัยเนื่องจากถูกทำลายไป

เนื่องจากการสงครามเกิดขึ้น และผู้ที่เข้ามา
ในระหว่างสงครามในฐานะเป็นผู้เช่า
บ้านหรือผู้ให้ได้รับการเช่าในราคาถูก
แล้วก็ต้องถูกออกไปนั้น ทำให้เกิด
ความเดือดร้อนอันยาวนานเรื่องเคหะสถาน
ที่อยู่เป็นอย่างมาก รัฐบาลในขณะนั้น
จึงได้ออกเป็นกฎหมาย คือนับตั้งแต่
ปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งดำเนินมาถึง
ปัจจุบันนี้ก็เป็นระยะเวลาถึง ๒๖ ปี
ความมุ่งหมายเพื่อแก้ไขภาวะฉุกเฉิน
ไว้เคหะสถานจากผลการสงครามในครั้ง
นั้นได้ออกกฎหมายมาโดยไม่จำกัดระยะเวลา
และได้ใช้มาเป็นเวลาถึง ๑๘ ปี
ต่อกันมาเรื่อย ๑๘ ปี จึงได้เกิดมีความ
คิดในขณะนั้นว่าระยะเวลาอันยาวนานแล้ว แต่
ยังแก้ไขหายก็จึงได้ออกกฎหมายฉบับ
หนึ่งในครั้งที่ ๖ ระหว่าง ๑๘ ปีนั้นได้
มีการปรับปรุงด้วยคำสำนวนเป็นระยะ
๕ ครั้งต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะ
การณในเวลานั้น แต่ในครั้งที่ ๖ นี้ได้
มีสาระสำคัญเพิ่มขึ้น คือการกำหนดอายุ
การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ โดยให้
กำหนดไว้ว่าระยะเพียง ๕ ปี แล้วก็
เสรีสันพื้นภาวะฉุกเฉินจากการสงคราม
ถ้าจะรวมแล้วก็เป็น ๑๘ ปี นับตั้งแต่

ปี ๒๕๐๔ ที่ออกนั้นมาจนถึง ๒๕๐๕ ก็ได้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติฉบับนั้น ว่าเป็นพระราชบัญญัติควบคุมการเข้าและออก พุทธศักราช ๒๕๐๕ เมื่อได้ใช้มาครบ ๕ ปีแล้วได้ขออีกระยะ เวลาอีกครั้งหนึ่งอีก ๒ ปี คือเมื่อปี พุทธศักราช ๒๕๐๗ ถึงปีพุทธศักราช ๒๕๑๑ ได้ต่อมามีอีกครั้ง หนึ่ง มาครั้งที่ ๘ คือเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นระยะเวลาที่สิ้นสุดอีกครั้งหนึ่ง รัฐบาลก็ได้พิจารณาเห็นว่าเรื่องนี้เป็นกฎหมายที่ยังอยู่ในระหว่างที่มีทั้ง Pro ทั้ง con ก็มีผู้ร้องทุกข์ทั้งในศาลผู้ให้เข้าและผู้เข้าทั้งสองฝ่ายด้วยกัน รัฐบาลก็ได้พิจารณาอยู่แล้วที่จะดำเนิน การตามกฎหมายฉบับนั้น ว่าควรเป็นไปอย่างไร ก็ได้ต่อ ยุกฎหมายฉบับนั้นอีกครั้ง หนึ่งเป็น ๑ ปี เพื่อพิจารณาข้อมูลสถิติต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง คือถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งระส่นลงในวันที่ ๑๒ ตุลาคม นั้นนี้ เหตุผลที่รัฐบาลได้พิจารณาและมีสถิติข้อมูลแล้วนั้น ก็อยู่ในทางที่เห็นว่าที่ใส่สอบสวนแล้ว ที่มีผู้เห็นว่าไม่สมควรที่จะ ต่อกฎหมายฉบับนี้ออก ไป

นั้น ก็โดยเหตุว่าเรื่องกฎหมายควบคุม การเข้านั้นเป็นการที่ควบคุม เฉพาะ ผู้ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย ฉบับนั้นเท่านั้น ไม่ใช่ผู้ยากจนต่อไป ถึงที่สาธารณชนหรือชนส่วนมาก สังคม ส่วนมากเข้าใจอยู่ในปัจจุบันนี้ เข้าใจไป ว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นควบคุมการเข้าทั้งหมดหาเป็นดังนั้นไม่ ควบคุมเฉพาะผู้ที่ ได้เข้ามาก่อน เมื่อปี ๒๕๐๔ เท่านั้นเอง นี่เป็นเรื่องที่ความเข้าใจผิด จึงเกิดเสียงในทางผู้ยากจน ทั้งๆที่ตัวไม่อยู่ใน ขอบข่ายกฎหมายนั้นคิดว่าอยู่ด้วย นี่ เป็นอันหนึ่งจึงได้เกิดเสียงร้อง ถิ่นมาก แต่ความจริงนั้นผู้ที่อยู่ใน ขอบข่ายนี้ มีจำนวนจำกัดเท่านั้น ในประการที่ ๒ ผลแห่งการที่เราควบคุม พระราช บัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างไร ก็ได้คู่สถิติ ความที่มีเรื่องขัดแย้งกันระหว่างผู้ให้เข้า และผู้เข้าใน ระหว่างตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ มาถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ นั้นนี้ มีเรื่องที่มาถึงมือเจ้าหน้าที่ควบคุมเรื่องนี้อยู่ ทั่วประเทศทุกกัน เป็นข้อขัดแย้งกันนั้นเพียง ๑๘ เรื่องเท่า

LIART

นั้น แสดงว่าการควบคุมเรื่องนั้นได้เป็นไปโดยสมบูรณ์แล้วความกฎหมายนั้น และเมื่อมีข้อขัดแย้งและข้อขัดข้องเล็กน้อยมากเพียง ๑๘ เรื่องและ ๑๘ เรื่องนั้นนั้นเพียงระดับเจ้าหน้าที่ โกลเกลี้ยและข้อขัดข้องต่างๆให้ ก็สามารถผ่านไปได้ถึง ๑๗ เรื่อง และมีเรื่องค้างกำลังพิจารณาอยู่อีกเพียงเรื่องเดียวซึ่งก็คาดว่าเพียงระดับเจ้าหน้าที่เท่านั้นก็จะเสร็จสิ้นไป ความอายุของกฎหมายฉบับนี้ ทนสำหรับเรื่องของการช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยนั้น ตามที่ใดกล่าวพวกหนึ่งไปถึงเรื่องการจับที่อยู่สสมันนั้น ความจริงก็ไม่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องของอาคารสงเคราะห์ประชาชน ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ จะว่าเกี่ยวข้องกับอย่างก็เพียงเล็กน้อย คือการที่เราควรจะช่วยเอาคนที่อยู่ในขอบข่ายแห่งกฎหมายฉบับนี้ อยู่ที่อาคารสงเคราะห์เสียให้เสร็จสิ้น และเลิกกฎหมายไปหรือไม่ หรือ อาจจะมีผู้ถามกันในเรื่องนี้เราได้ตรวจสอบดูแล้วและได้ทำการติดต่อกหลายราย ก็ปรากฏว่าผู้เช่าพอใจที่จะอยู่ที่เช่าเดิมมากกว่าที่จะ ไปอยู่ อาคาร

สงเคราะห์เพราะค่าเช่าถูก แม้แต่ว่าเมื่อปี ๒๕๐๔ นี้เราจะปรับแล้วค่าเช่าที่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทละก็ให้ขึ้นราคาเพียงครั้งเดียว ให้ขึ้นราคาปรับราคาได้ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เขาก็พอใจ ซึ่งได้รับความคุ้มครองมาตั้งแต่โน่นตั้งแต่เสร็จสงคราม มาถึงปี ๒๕๐๔ ให้ขึ้นได้อีกทีหนึ่ง ใช้ชื่อว่าในปี ๒๕๐๔ ผู้เช่าก็ยังพอใจอยู่อีกที่จะอยู่นั้น ก็แสดงว่าผู้เช่านั้นไม่ต้องการอาคารสงเคราะห์ ที่ต้องการจะอยู่อย่างที่เขาอยู่เดิม ก็เป็นซัดกับผู้ที่เช่า เพราะในเรื่องนั้นผู้ให้เช่าที่เดือดร้อนก็มีเหมือนกัน อย่างที่ตัวอย่างที่ผมได้พบปะมา มีประสบการณ์มาในด้านการรักษาค่าแห่งหน้าที่กับปรากฏว่า เช่นว่า มีรายหนึ่งได้รับมรดกตกทอดเป็นห้องแถวมาเพียง ๔ ห้องริมถนน เก็บค่าเช่า ๔ ห้องนี้ได้เดือนละ ๒๒๐ บาทตั้งแต่สิ้นสงคราม ขอขึ้นราคาก็ตามกฎหมายจะทำอะไร จะขยับขยายอะไร ไม่ได้ทั้งนั้น แล้ววันเดียวกัน ครอบครองหนึ่งและเป็นบุคคลชั้นกลาง มีครอบครัวซึ่งมีจำนวนถึง ๘ คน หรือ ๑๐ คน ๑๒๐ บาทเก็บเงินเดือนที่แก่ได้อยู่ในเวลานั้นมันไม่พออีก

จริงๆแต่แกเอาออกมาไม่ได้ศึกษากฎหมายฉบับนี้ ไปบอกซึ่งเรากำหนดราคาไปแล้ว ราคาที่ดินตรงนั้นประมาณ ราคาในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ราคาประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต้องการจะขายไม่มีใครซื้อ เพราะกลัวว่าศึกษากฎหมายฉบับนี้ว่าเข้ามาแล้วละก็จะได้เดือนละ ๑๒๐ บาท มันไม่คุ้มกับค่าดอกเบี้ยเพียงเอาไปฝากแบงก์ก็สบายใจกว่าหมด ก็ไม่มีใครยุ่งด้วย ก็ถูกตรวจค้ายูนั้ ทนไม่ไหว เพราะความไม่มีประกัน ลูกจะต้องเข้าโรงเรียน เลยต้องขายให้แก่ผู้เช่าที่ว่าเป็นผู้ยากจน ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้ไป ราคาเพียง ๘๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น เพราะต้องการเงินสดโดยรวดเร็ว มิฉะนั้นความวิบัติจะสูกรอบครัว นี้เป็นประสบการณ์อันหนึ่งที่เรารู้ได้ เห็น แต่ทำอะไรไม่ได้เพราะติดอยู่กับกฎหมายฉบับนี้ นี้ในทางด้านข้อขัดข้องที่ว่า ในครอบครัวที่ยากจนก็มีเหมือนกันเป็นจำนวน ไม่น้อยเหมือนกันดังสถิติที่ทางกระทรวงมหาดไทย ได้สำรวจไว้แล้วทั่วพระราชอาณาจักรตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ เราได้สำรวจแล้ว

จำนวนผู้เช่าเคหะควบคุม มีรวมทั้งสิ้น ๓๓,๕๓๕ ราย ๆ จำนวนผู้เช่าเป็นที่ดินควบคุมเสีย ๒๒,๕๐๖ ราย เป็นจำนวนคนผู้อยู่อาศัยในเคหะและที่ดินที่ควบคุมนี้ รวมทั้งสิ้น ๔๔๘,๒๓๕ คน และในจำนวนเหล่านี้เราได้สำรวจแล้ว เขาพอใจที่จะอยู่ที่เคยเป็นส่วนมากที่จะต้องการรับการสงเคราะห์มาอยู่ที่ไหนต่อที่ไหน และเป็นจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน ซึ่งได้ถูกขนากราคาเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ นี้ ทั้งผู้ให้เช่าและผู้เช่าพอใจที่จะดำเนินการอยู่กันต่อไปอย่างนั้น และผู้เช่าร้องกเป็นจำนวนมากเหมือนกัน แต่ก่อนมันเป็นเรื่องที่วันนี้เดือดร้อนพรุ่งนี้หายไป ก็เลยสอบจำนวนที่แน่นอนไม่ได้คงได้แต่จำนวน ก็น่าจะเห็นว่า มีจำนวนคนถึง ๔๐๐,๐๐๐ กว่าคน มีจำนวนผู้เช่าทั้งหมดถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าราย ที่ยังอยู่ในความควบคุมของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็เป็น ทมิทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายขัดข้องที่ต้องการความคุ้มครองจากการออกกฎหมายฉบับนี้ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ในการคัดค้านที่สุดท้ายนั้น รัฐบาลที่แล้มา ได้อาศัยข้อมูลดังที่กระทรวง

LIART

มหาดไทยได้ค้นคว้าหาหนังสือเห็นว่ากฎหมายที่ได้ก่อนมาหลายครั้งแล้วก็กำหนดอายุเวลาแล้วด้วย เพราะฉะนั้นอันนั้นก็ปล่อยให้หมดสภาพไปตามอายุเวลาของกฎหมายฉบับนี้ หากว่าไม่มีผู้ใดที่จะเป็นอย่างอื่น แต่บัดนี้มีสมาชิกของสภาผู้แทนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่จะต่อกฎหมายฉบับนี้ออกมา ทางรัฐบาลก็ได้แจ้งต่อสภาผู้แทนแล้วว่า ไม่ใช่เป็นการโยนกลอง เราเป็นรัฐบาลก็ต้องฟังเสียงของมหาชน เสียงมหาชนก็มาจากผู้แทนราษฎร ตามลักษณะแห่งประชาธิปไตย หากได้โยนกลองประการใดไม่ก็จะฟังสภาว่าอย่างไร เมื่อสภาผู้แทนเขาเห็นว่าควร จะต่อ ไปควร จะยึดระยะเวลาออกไป ทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้องที่จะสนองคำเนั้นการนั้น ส่วนเรื่อง การ จักเคหะอาศัยในร่างอาการสงเคราะห์นั้น รัฐบาลก็ได้ทำอยู่อย่างเร่งรีบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ไม่ได้แก้เฉพาะเรื่องการ จะจัดที่อยู่ให้เท่านั้น การสร้างที่อยู่ให้มันไม่เป็นทางที่จะพอเพียงได้ เพราะคนย่อมจะไหลหลากเข้ามาหาที่ชุมนุมชน ซึ่งหาถิ่นง่าย ถ้าเราสร้างบ้านให้เท่าไร ให้

เขาเช่าอยู่เท่าไร หรือทำให้เขาซื้ออยู่เท่าไร เขาก็จะไหลหลากกันมาเท่านั้น ซึ่งชุมนุมชนนั้นก็ไม่มีวิวัฒนาการไปสู่การกระจาย จะเป็น การรวมกันเข้ามารัฐบาลจึงเห็นว่าวิธีการ ในการที่จัดการทำอาชีพ หรือจัดที่ทำกินในแหล่งอื่นๆ เพิ่มขึ้น ในด้านของชนบทหรือในด้านต่างจังหวัด ไม่ปล่อยให้ไหลเข้ามาสู่พระนครมากมายอย่างนั้น เป็นหลักการใหญ่ซึ่งกำลังทำอยู่ในขณะนี้ ส่วนที่เป็นวิบัติอยู่เพียงในพระนครนี้ก็ทำไปตามกำลังเงินงบประมาณเท่าที่จะได้รับ และเป็นการที่กำหนดแรงงานพอสมควร ที่จะใช้ใน พระนคร เท่านั้น สำหรับสถานที่จะเห็นสมควรเป็นประการใดในการที่จะเห็น ชอบ หรือดำเนินการกรณีใดต่อ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมก็ขอมอบให้แก่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องผู้ทรงคุณวุฒิได้ ไปรบกวนพิจารณาต่อไป รัฐบาลพร้อมที่จะรับข้อเสนอทุกประการ

พลโท บุญเรือน บัวจรรณู
ปรึกษานายกรัฐมนตรี ได้อภิปรายกฎหมายฉบับนี้มา ได้ขอ ร้อง ให้ทางสภา

LIART

พิจารณาด้วยความเป็นธรรม ด้วยความ
 ยุติธรรม ในฐานะที่เราเป็นวุฒิสมาและ
 เป็นวุฒิสมาชิก กระผมขอยืนยันว่า
 กระผมไม่มีส่วนได้เสียในการที่จะมีบ้าน
 เช่าแม่แต่บ้านเดียว และก็ไม่ใช่เป็น
 ผู้ที่เช่าบ้าน เพราะฉะนั้นทรัพย์สินที่
 กระผมพิจารณา นั้น ก็เชื่อว่าพิจารณา
 ด้วยความเป็นธรรมและด้วยความ ตรง
 ไปตรงมา กระผมรู้สึกว่าการที่พระบาทสมเด็จพระ
 จบมพันธ์ุ ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่
 บุคคลที่เขาเป็นเจ้าของบ้านเพียงพอ
 อย่างที่ท่านรัฐมนตรีท่านก็ได้พูดแล้วว่า
 มันเกิดเรื่องจนกระทั่งทรัพย์สินที่เขา
 มีอยู่นั้น เขาไม่สามารถจะจัดการอะไร
 ได้ และไม่ใช่เป็นระยะเวลาอันสั้น
 กฎหมายนั้นได้ยึดเข้ามา ถ้าคิดคิดต่อกับ
 พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะ
 คับขันแล้วก็เป็นเวลาถึง ๒๖-๒๗ ปี
 มาแล้ว มันมากเกินไป ซึ่งคราวนี้
 กระผมก็รู้สึกจิตใจที่มีสมาชิกบาง ท่านมา
 อภิปรายว่า ลักษณะนั้นมันควรจะต่อ
 หมดไปเสียทีหนึ่ง เพราะว่าดู ๆ แล้ว
 ก็มันไปขัดสิทธิเขามากและ ทำให้ทรัพย์สิน
 อันนั้นเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีค่า ไม่
 สามารถจะเคลื่อนย้ายทำอะไรได้เลย

อันนี้เป็นสิ่งที่ผิดวิสัย คราวนี้ทางว่า
 รัฐบาลไม่สามารถที่จะสร้างบ้านให้
 นี้ได้ กระผมคิดว่าอันที่เราเห็นจะรับ
 ไม่ได้ เพราะว่าถ้าผู้เช่านั้นละก็
 เหตุผลอันนั้นจะมา อ่างกัน ร้อยวัน พันปี
 ไม่มีหมด อันนี้เป็นเรื่องที่น่าจะคิด
 เหมือนกัน นอกจากนั้นกฎหมายฉบับนี้
 ก็คิดหลักประชาธิปไตย หลักประชาธิปไตย
 นี้ไม่ใช่เราถือแต่เรื่องเสียง
 ข้างมากอย่างเดียว ถ้าหากว่าเราถือแต่
 เสียงข้างมากแล้ว อีกหนึ่งอย่างคืออยู่
 ไม่ได้ เพราะฝ่ายข้างน้อยจะต้องหายไป
 ไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้น ต้องมีการให้
 ความคุ้มครองกันบ้างแก่กฎหมายฉบับ
 นี้ไม่ได้ให้ความ อะลุ่มอล่วยอะไรไว้เลย
 เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ กระผมก็อยาก
 อภิปรายสั้น ๆ ว่า มันควรจะหมดไป
 หรือไม่เช่นนั้น ก็มีเงื่อนไขว่าบ้านเช่า
 บางบ้านที่เขาให้เข้ามาแล้วเป็นเวลา
 ๒๐-๓๐ ปีนี้ ควรจะอยู่นอกพ้นจาก
 ขอบเขตของกฎหมายนี้บ้าง อันนี้กระผม
 ก็กราบเรียนไว้เพื่อให้เป็นแนวทางใน
 การพิจารณาด้วย

นายसानนท์ สายสว่าง : ผม
 ได้ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยแล้ว ผมมีความรู้
ดีกว่าครึ่งหนึ่งเมื่อ ๒๐ กว่าปี ผมเป็น
ผู้สนับสนุนกฎหมายนี้ ซึ่งภาวะ ครึ่งนั้น
เป็นภาวะจำเป็นจริง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับภาวะ
แห่งสงคราม หลังสงครามแล้วคนเข้า
มาอยู่ในกรุงเทพมหานครนครนี้ มากจน
กระทั่งเกิดความเดือดร้อน จึง ได้มีกฎ
หมายนี้ออกมา แต่กฎหมายนี้ได้พิจารณา
กันอย่างเที่ยงธรรมแล้ว เป็นกฎหมายที่
เรียกว่าไม่ดูหลักกฎหมายทั่วไปในขณะ
นี้ แต่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในขณะ
นั้น เหตุไม่ดูหลักก็เพราะเป็นกฎหมาย
สิทธิกรรมาธิ์ของเอกชน ซึ่งเป็น
หลักทั่วไปที่ในระบอบเสรีประชาธิปไตย
เราส่งเสริมกรรมสิทธิ์ของเอกชน เรา
ไม่ต้องการทำลายกรรมสิทธิ์ของ
ประชาชน ถ้ารัฐใดประเทศใดทำลาย
กรรมสิทธิ์ของเอกชน รัฐนั้นก็เป็นที่
คอมมิวนิสต์ แต่กฎหมายฉบับนี้ในภาวะ
เช่นนั้นเมื่อ ๒๐ กว่าปี มีความจำเป็น
แต่หลังจากนั้นมาแล้วความจำเป็นลด
น้อยถอยลง ทัศนอกประการหนึ่งมอง
มุมตรงกันข้าม ประชาชนคนไทยเรา
ถ้าได้รับความอึดอุมอยู่ตลอดไป ความ
กินร่นเพื่อกองหลักฐานของตัวเอง เพื่อ

ความมั่นคงของตัวเอง เพื่อจะมีบ้าน
เรือนของตัวเองก็ลดน้อยถอยลงเท่านั้น
ถ้าหากว่าไม่มีอะไรช่วยเหลือในสิ่งที่ยัง
ไม่จำเป็น หรือภาวะ ไม่กับขึ้นเกิน ไป
ทุกคนก็กินร่นเพื่อ จะ คุ้มตัวของตัวเอง
เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ ขณะนี้เห็น
ว่าเป็นการขัดข้องการ พัฒนาความเจริญ
ของวัตถุของประเทศชาติซึ่งอยู่ในยุคที่
เราจะพัฒนา และยิ่งกว่านั้นอาจจะทำ
ให้การเสื่อมโทรมทางจิตใจเกิดขึ้น ผู้
ให้เข้า ไม่รู้ จะ ทำวิธี โศก โททาง ออกที่
ง่าย ๆ คือเอาไฟเผาเสีย ความเสื่อมโทรม
ก็เกิดขึ้นในทางจิตใจและก็ในทางทำลาย
และก็ไม่ใหม่เฉพาะผู้เข้า กลับลามปาม
ไปถึงบ้านใกล้เคียงเขา ซึ่งข้อเท็จจริง
เหล่านี้ผมเชื่อว่าทุกท่านอาจจะเข้าใจ
และก็จะลี้ถึง เพราะฉะนั้นในรูปนี้
ขณะนี้ผมเห็นว่าภาวะรัฐบาลที่แล้ว ๆ มา
ก็แสดงออกแล้วว่าควรจะมีกรรมาธิ์
ต่อมาแล้ว ๑ ปี ครบวันที่ ๒๒ ตุลาคม
นี้กรรมาธิ์ จะ สิ้น สิ้นเสียที หนึ่ง ที่หลัก
สำคัญที่สุดก็คือว่าเป็น กฎหมายที่ไม่ได้
ใช้บังคับแก่คนทั่วไปทั้งประเทศ และ
เป็นกฎหมายที่ทำลายหลักกรรมสิทธิ์ของ
เอกชนที่เขาพึ่งความมีควรวุได้และใช้แค้น

LIART

กรรมสิทธิ์ ของเขาที่ชอบ ที่ควร ตามที่ กฎหมายให้สิทธิ์ ให้เสียเขา แล้วภาวะ แห่งความจำเป็นที่สุดสิ้นไป พ้นไปซึ่ง ไม่อยู่ในยุคที่เราควร จะออกกฎหมาย ฉบับนี้ แล้วมาสู่ภาวะที่เราจะ พัฒนา ให้เกิดความเจริญขึ้น แม้แต่ที่ดินที่ จะเป็น ๒ ชั้น เราก็อาจจะเป็น ๗ ชั้น ๘ ชั้น ๑๐ ชั้นขึ้น ถนนแทนที่จะเป็น ๔ วา ๘ วา ก็อาจจะเป็นถึง ๑๐ วา ๑๒ วาขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาประเทศ ชาติให้เจริญ เพราะฉะนั้นถ้ายังใช้กฎหมายนี้ ถ้าใช้ต่อไปแล้วผู้ทรงกรรม สิทธิ์ก็ไม่สามารถที่จะจัดการกรรม สิทธิ์ในที่ดินของตัวได้ แม้แต่จะรื้อ ห้องแถว เพื่อจะสร้างเป็นตึกอย่างที่ทางรัฐมนตรี กล่าวก็ทำไม่ได้ ผลที่สุดอยู่ในภาวะ จำยอมที่จะต้องขาย ให้แก่ผู้เช่า ในราคา ถูก ทรัพย์สินความไม่เป็นธรรมก็จะเกิดขึ้น แก่ผู้ทรงกรรมสิทธิ์ ซึ่งเป็น กรรมสิทธิ์ อันสำคัญว่าสิทธิ์ ของ กฎหมายซึ่ง ออก กลุ่มครองชั่วระยะหนึ่ง เพราะฉะนั้นผม เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะ ได้หมดสิ้น ไป สถานที่ควรจะ ได้กลับครองอย่างรอบ คอบตามตัวเลขที่มีคนเพียง แสนกว่าคน แต่คิดเป็นครอบครัวก็เป็นหมื่น ๒ หมื่น

ครอบครัวที่เกี่ยวกับที่ดิน ๓ หมื่นครอบครัว เฉพาะ ๆ เกี่ยวกับเกษตร ก็คิดกับ ประชาชนของประเทศแล้วเปอร์เซ็นต์ น้อยเหลือเกิน เพราะฉะนั้นหลักกฎ หมายที่จะ ใช้บังคับก็ควรจะ ใช้กับคน หนุ่มมากจำนวนมาก เปอร์เซนต์มากและ เป็น ประโยชน์มาก เพราะฉะนั้น กฎหมายนี้โดยเฉพาะก็ใช้ในเขตพระนคร และธนบุรีเป็นส่วนใหญ่ และใช้ใน เขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักร เป็น ส่วน น้อย ส่วนประชากรทั่วไปนอกจากเขต ดังกล่าวก็ไม่ได้รับผลของกฎหมายนี้เลย ถ้าพูดถึงความเป็นธรรมแล้วก็ไม่ค่อยจะ สู้เหมาะสมนัก ในด้าน นิติศาสตร์ เพราะฉะนั้นผม ขอกราบเรียน สภา ว่า กฎหมายนี้ควร จะ ได้พอ กันเสียที่หนึ่ง ไม่ควรจะต่อออกไปอีก ๔ ปี การต่อไป ๔ ปีนี้ไม่ใช่เป็นการดีแก่ผู้เช่า ผู้เช่า นั้นก็คงนอนใจเอ้อระเหย ไม่กระวน กระวายหรือรีบเร่ง ที่จะสร้าง ฐานะตัว เอง หรือที่จะหาบ้านช่องตัวเอง ซึ่ง ทั้งจัดสรรก็ทั่วไป ก็เป็นมารนอนใจ หอดไปอีก เท่ากับสงโทษแก่ ไม่ใช่ ไปสนับสนุนเกษตรกร แต่ถ้าเรามีอะไร รัตแก่กัพยายามที่จะคืนคน คนทุกคน

LIART

ท้องช่วยตัวเอง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้
ผมก็ขอฝากไว้ในที่ประชุมนี้ว่าเราก็ไม่
ควรจะได้สนับสนุนสิ่งที่ไม่เหมาะสม
ตามที่เสียงข้างมากลากกันไป ผมเห็นว่า
หมดแก่ภาวะความจำเป็นเสียแล้ว เพราะ
ฉะนั้น ผม ไม่เห็น คว้ย ในการที่จะรับ
หลักการร่างพระราชบัญญัติ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
ได้มีการอภิปรายมาพอสมควรแล้ว และ
ก็ไม่มีผู้ใดจะอภิปรายอีก ยังมีหรือเชิญ

นายประสิทธิ์ จุลละ เกศ :

สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้ กระผมก็ได้
ติดตามตลอดมาตั้งแต่ขั้นสภาผู้แทน แล้ว
ก็ที่กระผมให้เป็นข้อสังเกตไว้สักเล็กน้อย
ก็เกี่ยวกับฯ พณฯ รัฐมนตรีว่าการ กะ
กระทรวงมหาดไทย คือความจริงกระทรวง
มหาดไทยนั้นน่าจะได้ชี้แจงให้ประชาชน
ทราบหรือแถลงให้ทราบเสียก่อน เพราะ
เหตุว่ากฎหมายฉบับนี้มันจะสิ้นสุดอายุใน
วันที่ ๑๒ ตุลาคม คือแถลงเสียก่อน
ชี้แจงให้ทราบเสียก่อนที่จะมีผู้เสนอ
กฎหมายเข้ามาเพราะผู้เสนอกฎหมายนี้
เขารู้อยู่แล้วว่ากฎหมายนี้มันหมดไป
แน่นอน ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม เพราะ

ฉะนั้นการเสนอกฎหมายเข้ามานี้ก็แค่
ประโยชน์อย่างเดียว ไม่มีอะไรที่จะเป็น
การเสียประโยชน์ ถ้าหากว่าทางรัฐบาล
นี้ได้ชี้แจงในเรื่องนี้ว่า จะเอาหรือไม่
เอา แล้วละก็จะต่อหรือไม่ต่อแล้วละก็
จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ก็อาจจะเป็น
แนววินิจฉัยได้สำหรับสภานี้ว่าควรจะ
รับหรือไม่รับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
กระผมเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยก็อาจจะมีความคิดเห็นคือบัก
ลงเสียอย่างใดอย่างหนึ่งว่าจะเอาคว้ย
หรือไม่เอา ไม่ใช่ปล่อยให้สภา คือต้อง
แนะแนวทางเสียก่อน เสร็จแล้วก็สภา
ก็มารับพิจารณา iva เอาจะเอาแน่
หรือไม่แน่หรือว่าท่าน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยมีความคิดเห็นคือ สภา
ก็อาจจะเอาได้หรือไม่ต่อให้ก็อาจจะ
เอาได้ แต่ว่าต้องมีความคิดเห็นบักไป
ทางใดทางหนึ่งให้แน่นอนเสียก่อน
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า
กระผมก็เห็นว่าถ้าพิจารณาแล้วก็รู้สึก
ว่าบรรดาผู้ที่เช่าทั้งหลายอาศัยที่สภาก็มี
ครองจากกฎหมายพิเศษฉบับนี้ มีจำนวน
น้อยมากเพราะเหตุว่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔

ด้วยหลังลงไปนั้นจนบันทึกไฮโซก็คง
 เหลือไม่กี่ราย ความจริงก็น่าจะมีแนว
 พิจารณาในทางที่ว่าในเรื่องนี้เราไม่ควร
 จะไม่ต่อ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่า
 เรียบอกว่า เราจะไม่ต้องนำมาจนกระทั่ง
 รอให้กฎหมายเข้าสภามาอย่างนั้นแล้วละก็
 ก็รู้สึกว่าการเตรียมตัวของประชาชนที่เขา
 จะหมดสิทธิ์ในการนี้รู้สึกว่าเป็นเรื่อง
 เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะว่าเขาเข้าใจว่า
 คงจะต่อบ้างแต่อาญันี่ปัญหาถ้าหากว่าจะ
 ต่อเป็นปี หรือ ๔ ปีก็มีปัญหาอีก
 เพราะเหตุว่าอายุการท่อนั้นในระยะหลังๆ
 นี้ เราต่อให้เพียงปีเดียว ๆ เท่านั้นเอง
 เพียง จะมีการต่อกันถึง ๔ ปี เมื่อไม่
 ก็วันมาเอง จากมติของสภาผู้แทน
 ในเรื่องนี้ กระผม เห็นว่า เพื่อเดินสาย
 กลางกระผมก็ยังอยากจะมีความคิดเห็น
 ว่า ถ้าหากว่าเราจะต่ออายุอีกสัก ๑ ปี
 มันก็จะ พอเหมาะ กับเหตุการณ์ในต่าง
 นโยบายนะ ก็อย่างน้อยที่สุดก็เป็น การเอา
 ใจประชาชนพอสมควร เพราะว่าเหตุว่า
 ทางรัฐบาลเองก็ ไม่ได้เตรียมการมา ใน
 การที่จะต่อหรือไม่ต่อ ประชาชนก็ไม่มี
 โอกาสรู้ ถ้าหากว่าจะเดินสายกลาง แบบ
 นี้กระผมคิดว่า ใน เรื่องนี้ก็น่าจะรับหลัก

การ แต่ว่าเราอีกอาจ จะเห็นว่าบทหนึ่งนี้
 เป็นการพอสมควรอยู่แล้ว

หลวงประภคมนตรีสาร : เมื่อ
 ครึ่งวุฒิสภาที่อยู่พระราชบัญญัติฉบับ
 นี้ ควบคุมการเข้า และ ที่กิน ๑ ปี
 คือลงมติเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ นี้ เผอิญ
 ข้าพเจ้าไม่อยู่ในประเทศ จึงไม่มีโอกาส
 จะอภิปรายในครั้งกระนั้น ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้บรรยาย
 ความในใจของท่านมาจนหมดทั้งสิ้น ซึ่ง
 ข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกทั้งหลายคง จะเว้น
 เสียมใจที่จะ รู้สึกชอบ พระคุณท่าน เป็น
 อันมาก เราได้ทราบข้อเท็จจริงหลาย
 ประการ แต่ว่าข้าพเจ้าเห็น จะต้องขอ
 ประทานอนุญาตสะกิดท่าน สักนิดหนึ่ง
 ว่า ท่านว่าเดิมรัฐบาลก็มีความคิดที่จะ
 หุดยังกฎหมายฉบับนี้ ก็กฎหมายควบคุม
 การเข้าในเพียง สิ้น การ ต่ออายุ ๑ ปี
 ครั้งสุดท้าย ครั้นเมื่อมีการเสนอในสภา
 ผู้แทนให้ต่ออายุต่อไปอีก ท่านเห็นว่า
 รัฐบาลต้องพึงเสียงมหาชน และเสียง
 มหาชนนั้น มาจากสมาชิกสภาผู้แทน
 ข้าพเจ้าขอความกรุณาสะกิด ไม่ถึง
 คัดค้านว่าตาม รัฐธรรมนูญนั้น วุฒิสภา
 ก็เป็นผู้แทนปวงชนเหมือนกัน แม้เรา

จะไม่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงมาจากรัฐ แต่การที่เรารับแต่งตั้ง ข้าพเจ้ายกย่องและเชื่ออย่างยิ่งว่าสมาชิกทุกคนก็ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ประเทศชาติเพื่อปวงชน ไม่น้อยกว่าสมาชิกสภาหนึ่งเหมือนกัน ขอนพูดไปแล้วใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม แต่ข้าพเจ้าเชื่อของข้าพเจ้าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะบอกว่าสมาชิกสภาผู้แทนเสนออะไรแล้วเป็นมติมหาชนนั้น เราต้องเอาค้ำยวมกัน ข้าพเจ้าว่าเราจะต้องเข้ากระดานหมากรุกฆาต หาทางออกไม่ได้วันหนึ่ง จึงขอเรียนทำความเข้าใจกันเสียอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ารัฐบาลใดในโลกนี้ จะเป็นรัฐบาลประเทศไทยก็ตาม จะสามารถสร้างอาคารให้ประชาชนผู้ยากจนทุกคนอยู่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้เรารู้ความจริงในข้อนี้ และข้าพเจ้าไม่โทษรัฐบาลนี้เลยว่าปลูกอาคารไม่พอให้คนอยู่ เพราะว่าที่ถูกที่ควรนั้นจะทำการที่จะทำให้คนมีที่อยู่อาศัยได้นั้น ต้องกำหนดเป็นโครงการ เป็นนโยบาย ให้ผู้ที่มีทุนปลูกสร้างให้เช่าหรือให้อาศัยอะไรก็ได้แล้วแต่ สิ่งที่ทำให้หรือมีทางทำได้ก็คือ ให้บริษัทที่มีทุนมาก ๆ อย่าง

หลายประเทศเขาทำอย่างนี้ทางยุโรปเขาเรียกว่าพวก (building society) พวกบริษัทปลูกสร้างอาคารไว้ให้คนเช่าหรือเช่าซื้อ ซึ่งมาเลเซียทำได้เป็นผลสำเร็จดีมาก มันต่างกับฮ่องกง ฮ่องกงนั้นจีนแดงหลงไหลเข้ามาในฮ่องกง ก็รัฐบาลหรือเทศบาล ก็มี ความจำเป็นรีบด่วน มิฉะนั้นแล้วโรคระบาดจะเกิดขึ้นก็ต้องสร้างแฟลตอย่างเร็ว ๆ ให้อยู่กันแต่อย่างนั้นก็ไม่รู้จักหมดสิ้น แต่สำหรับเมืองไทย ข้าพเจ้าไม่ตำหนิ รัฐบาลเลยในการที่ทำได้ จะให้ทุกคนมีที่อยู่ทำได้ หนึ่งอะไรเป็นเหตุให้คนที่มีที่อยู่ แนนอน ถึงเดิมก่อน พ.ศ. ๒๔๘๖ นั้น ก็มีผู้มีทุนปลูกตึกแถวหรือปลูกบ้านเรือนไม่อะไรก็ตาม ให้เช่าหรือเอาที่ดินให้เช่าเพื่อ ให้คนที่มีทุนบ้าง เล็กน้อยได้ปลูกบ้านขึ้นในที่ดินที่เขาเช่านั้น เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยความเรียบร้อยมันเรียบร้อยมา ไม่เห็นมีใครเดือดร้อน ฟ้องร้องขับไล่กันอย่างที่เป็นอย่างขณะนี้ จนกระทั่งมีกฎหมายควบคุมค่าเช่า ในภาวะกับขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖ ขึ้นมา แรก ๆ ก็ไม่มีใครเดือดร้อน หนึ่งจนกระทั่งศาลฎีกาในสมัยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

LIRT

ยุคธรรมอยู่ในศาลเอง ก็ไปพิพากษา โดยตีความคำว่า "เกะ" เป็นอีกอย่างหนึ่ง ต่างไปจากความประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยนั้น ใครผิดใครถูก ข้าพเจ้าไม่ขอออกความเห็น แต่ว่าท่านตีความไม่ตรงกับความประสงค์ของเขา เขาจึงได้แก้กฎหมายเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ นิยามคำว่า "เกะ" เสียใหม่ แต่ศาลฎีกาก็ไม่เอาด้วยอีก ก็ยังมีทางออกอยู่เรื่อยเรื่อยมา ก่อให้เกิดคดีรกรกศาลมากขึ้นทุกวัน ๆ ขอนข้าพเจ้ายืนยันว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ทราบเรื่องดีในฐานะอยู่วงการทนาย แม้แต่ข้าพเจ้าจะไม่ได้ว่าความเรื่องฟ้องร้องขับไล่อะไรกับเขาก็ตาม แต่ว่ามันกลายเป็นธรรมเนียมของฝ่ายผู้เข้าจะต่อสู้ว่าเป็นเกะ กลายเป็นธรรมเนียมของทนายแล้ว ที่จะรับจ้างเตะถ่วงคดีในข้ออ้างว่าเป็นเกะ ยังอยู่ได้นานปี ก็ตีค้ำทนายกันเป็นรายเดือน รายปีเท่าที่ทานก็จะอยู่ได้ ฝ่ายให้เข้าก็มีทนายแล้วเข้าไปช่วยโดยคิกแบ่งแบ่งเงี้ยวที่จะไต่จากผู้เข้าใหม่ เพราะฉะนั้นเกิดคดีรกรก ศาลจนศาลพิจารณาไม่ไหว แม้แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายคงจะยังนึกได้ว่าทางรัฐบาลต้อง

การจะใช้ที่ท้าวสุกรีสร้างหอสมุดแห่งชาติ ก็มีมีคนหนึ่งซึ่งประกอบอาชีพทนายความตั้งสำนักงานอยู่ในนั้นก็ต่อสู้ว่าเป็นเกะ ว่าความกันหลายปีกว่าจะรอลงไปได้ แต่ในที่สุดก็ไม่ได้ไฟไหม้ใครเผาไม่ทราบ ในที่สุดแม่แต่บ้าน ซึ่งสภาสร้างให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่สมัยหนึ่ง แดวสามแสน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยปัจจุบันท่านมีส่วนร่วมในการปฏิวัติหมกสภาไป ท่านที่อยู่เหล่านั้นบอกที่ไม่ออก เพราะฉะนั้นและเป็นเกะนั้นก็ไล่เขาไม่ได้ นี่เพราะฉะนั้นการที่ถือโอกาสอ้างเป็นเกะนั้นมันมากมายเหลือเกิน คดีรกรกศาล ศาลแพ่งนัดเราไปคุกคดีฟ้องขับไล่แล้วมันเรียกว่าเปอร์เซ็นต์สูงในจำนวนเปอร์เซ็นต์ทั้งหมดนี้ คราวนี้เรื่องมันก็คาราคาซังอย่างนี้เรื่อยมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาแจ้งต่อสภาว่าเมื่อเกะที่ควบคุมอยู่ได้พระราชบัญญัติควบคุมการเช่า ๓ หมื่นราย ที่ดิน ๒ หมื่นราย คน ๔ แสนเศษนี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าสำรวจกันอย่างไร ถ้าไป

ถามผู้เช่าแล้วผู้เช่าบอกว่าควบคุมทั้งนี้แหละ ทั้ง ๆ ที่สัญญาเช่าในตอนหลังนี้เช่าเพื่อค้าขายเป็นส่วนมาก ๆ แต่ว่าเช่าเพื่อค้าขาย แม้แต่มีทะเบียนการค้าอยู่ในร้าน ถึงศาลต่อสู้เป็นเคหะควบคุมทุกรายอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ใช้จะตั้งใจมาทั้งถึงความผิดความถูกของรัฐมนตรี แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าลูกศิษย์ท่านนั้นคงไปสำรวจด้วยการสอบถาม ถ้าสอบถามมันก็เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นตัวเลขจริง ข้าพเจ้าคิดว่ายังห่างไกลกว่านี้เยอะแยะ ที่นี้ ข้าพเจ้าขอสนับสนุน ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทางฟากนี้ ฟากขวามือข้าพเจ้านี้ ที่ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงเหตุผลในการที่ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ ควรยุติเสียที่ แต่ว่าเหตุผลของท่านนี้ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยหลายประการ ข้าพเจ้าว่ายังมีควรจะเพิ่มเติมอีกหลายประการ เพราะนอกจากกฎหมายฉบับนี้จะขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งที่รับรองสิทธิและกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน จริงอยู่เป็นกรรมสิทธิ์ที่อยู่ใต้บังคับของกฎหมาย แต่ก็ขัด

ด้วยเจตนารมณ์ขัดด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในหลักเรื่องกรรมสิทธิ์ว่าเจ้าของกรรมสิทธิ์ อาจจะทำอะไร ๆ ทำนิติกรรมอะไร แก่กรรมสิทธิ์ก็ได้ ในลักษณะเช่าที่บอกว่า สัญญาเช่านี้ถ้าไม่ทำเป็นลายลักษณ์อักษร ก็ใช้บังคับไม่ได้ พระราชบัญญัตินี้ก็ให้ใช้บังคับได้ ในกฎหมายบอกว่าให้คู่สัญญาคือใคร พระราชบัญญัตินี้คู่สัญญาก็เลยถึงคือ ลูกหลานเหลน หรือไปใดตลอดทางนี้ เพราะฉะนั้นจะมองใน तरณนะ ที่ว่ามันขัดต่อเจตนารมณ์กฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วมันก็ขัดการขัดเช่นนี้เมื่อเจ้าของที่ เฉพาะอย่างยิ่งคนเรานั้นแก่ได้ เราเป็นเจ้าของ สมมติว่า นาย ก. เป็นเจ้าของที่ดินสมัย พ.ศ. ๒๔๘๖ ก็เป็นข้าราชการได้รับเงินเดือนพอมีพอกินอยู่ พอกฎหมายใช้นาน ๆ ถูกปลุกบ้านาญแล้วบ้านาญสมัยนั้น ไม่เหมือนบ้านาญสมัยที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้มาสมัยนี้ท่าน กับ ข้าพเจ้านั้นเหมือนกันไม่ได้ห่างกันหลายวา พวกเก่านี่ไม่พอกินไม่พอกินจริง ๆ ข้าพเจ้าไม่ได้มาโทษรัฐบาลว่าไม่เพิ่มให้เขา ก็เงินในกระเป๋า

ไม่มีก็ไม่รู้จะเพิ่มอย่างไร แต่เมื่อไม่
พอกินแล้วต้องทนต่อค่าเช่าอยู่อย่าง
มันก็มีอย่างเดียว ชายเจ๊กหรือให้เจ๊กเช่า
เอาค่าทันทัน ยิ่งข้าราชการหัวเมือง
แล้วยิ่งแยใหญ่ถ้าย้ายเข้ากรุงเทพ ำ เข้า
บ้านไม่ได้ต้องไปเช่าเขาอยู่ราคาแพง ๆ
และถ้าจะไปขออนุญาตรวมการนั้น
เอาหลักันมากก็บอกว่าจะเสร็จ คนรอไม่
ได้ ถ้าไม่อยู่ โยเท่ลก็ต้งไปเข้าบ้านอยู่
แพง ๆ และในที่สุคนธ์กลายเป็นธรรม
นิยม ข้าพเจ้าเองเคยเป็นที่ปรึกษากฎ
หมาย ของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ จะ
เอาที่ดินมาสร้างคณะรัฐศาสตร์ ต้องให้
ค่าชดเชยชยยั้งแต่ให้เข้ามา ๒๐-
๓๐ ปี ตั้งแต่ครั้งบู่โน้นจนถึงตัวรวม
กันทั้งหมดแล้วหุณด้วย ๑๐ ยังไม่พอ
เพราะแกถือว่าฉันควบคุม ไม่ออก และ
จุฬาลงกรณ์ จะสร้างไม่สร้างฉัน ไม่เอา
ใจใส่เงินที่ต้องเสียไปเป็นหลาย ๆ ล้าน
นี้ ก็เพราะว่าต้องการที่มาสร้างหัง ๆ ที่
กฎหมายก็บอกว่าสำหรับ จุฬาลงกรณ์
นั้นถ้าจะสร้างสถานศึกษาแล้วไม่อยู่ใน
ขอบข่ายแห่งกฎหมายนั้น อย่างนั้นก็ต้อง
ยอมเสีย เพราะมีฉะนั้นจะต้องฟ้อง แล้ว

๑๕๕
ฟ้องอีกก็บ่เสร็จก็ไม่ทราบ นี้นัน รัฐมน
ตรวิว่าการกระทรวงมหาดไทย เคยเป็น
อธิการบดีข้อมทราบข้อนี้ดี เพราะฉะนั้น
ไม่ว่าเจ้า ของ ซึ่งเป็นเอก ชน หรือ เป็น
ราชการเป็นวิควาอารมนี้ ความสปรก
รกรุงรังที่มันมีอยู่นี้เล็กไค้อย่างเดียวให้
คนต่างตัวลงทุน และเขาไปเจรจากัน
เองโดยมีเงื่อนไซ ไปรังแกเขาไม่ได้
มีอย่างจุฬาลงกรณ์ มีบอจะไปขับไล่
ไปอะไรไม่ได้ต้องไปเจรจากันเอง แต่ผู้
เข้านั้นเขามีเงินตุงเงินตุงเขาทำได้ และ
ลงท้ายพวกนี้ ไปไหน ไค้เงินแล้วไป
ไหน ไปอยู่ริมทางรถไฟ เราจะเห็น
เป็นแถวรุก ไปปลุกกระต๊อบกัน ริมทาง
รถไฟ ข้าพเจ้าผ่านถนนเพชรบุรี เห็น
บ้ายผู้ที่รุกเข้ามาใน เขตรถไฟไค้ไปครีบ
ย้ายออกโดยค้วน มีฉะนั้นจะค่านินคคิ
ข้าพเจ้าเห็นมากเหมือน หลายปีแล้วบ้าย
อนันค คียังไม่ค่านิน เพราะว่ากรวด
ไฟเป็นรัฐวิสาหกิจ ย่อมค่านินการตาม
นโยบายรัฐบาล จะไปฟ้องขับไล่
ประชาชนไม่ได้ บ้ายมันคคิอยู่อย่าง
นั้น นี้เพราะฉะนั้นเพียงกฎหมายฉบับนี้
ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างจะหนี ไปสู่การจคิ
สรรพพัฒนาบ้านเมืองคคิ แม้แต่การจคิที่

อยู่ ให้คนมีอยู่โดยเหมาะสมกติก นกฏ
 หมายถึงเป็นอุปสรรคแน่ อุปสรรคใหญ่
 คือว่าทำให้ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ ในที่ดินหมด
 ศรัทธา หมกค้ำลังใจที่จะยึดปลูกบ้านให้
 เช่า นอกจากให้ฝรั่งเช่า ซึ่งไม่อยู่ใน
 ขอบเขตกฎหมายอันนี้ จริงอยู่ที่ทำรัฐ
 มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้
 กรุณาแจ้งให้เราทราบว่า บรรดาผู้ที่เริ่ม
 การเช่าภายหลัง พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้นจะ
 กระจองก่องงออย่างไรก็ตาม ไม่อยู่ใน
 การควบคุม ข้อนั้นเป็นข้อที่เราต้องจำ
 เพราะฉะนั้นก็จริงอย่างที่ท่านรัฐมนตรี
 ว่าพวกนั้นก็เรียน หัวเมืองที่เข้ามาเรียน
 กรุงเทฯ ต้องมาเช่าบ้านเขาอยู่ พวก
 เกิดใหม่ แต่งงานใหม่ เช่าบ้านเขาอยู่
 ไม่ได้รับสิทธิตามกฎหมายอยู่แล้ว ข้อ
 นั้นเป็นความจริง เพราะฉะนั้นทำอย่าง
 ไรเล่า เราจึงจะสนับสนุนให้ผู้มีกรรม
 สิทธิ์ ในที่ดินเดิมเรื่องเช่าเรื่องแก่เสียที่
 ลิมเรื่องเดิมเสียที แล้วมาหันหน้าปลูก
 บ้านในราคาถูก ตามชานเมืองให้คนจน
 ได้เช่า ก็มีวิธีเดียวคือเลิกกฎหมายฉบับ
 นี้แต่ถ้ากฎหมายฉบับนี้ยังต่อไปอีก แม้
 แต่ปีเดียวไปרכת้องนี้กว่า ภาษีคฝรั่งเขา

มีว่า "ถ้าถูกสนับสนุนแล้วเสียหน้าแข็ง
 ไปสองหน" นี้ความกติก่อนนั้นมันมีอยู่
 ทราบได้ถ้าเราถือกฎหมายความว่า เออฉัน
 ต่อกันไปเถอะเป็นปี ๆ และคราวหน้า
 ไม่ต่ออย่างไรได้ คราวหน้าก็ผู้แทนก็
 บอกว่ามติมหาชนยังต้องการ เราก็มี
 มติมหาชนต้องการ เพราะฉะนั้น ถ้าทำ
 อย่างนั้นละก็แล้วรัฐธรรมนูญ ให้มีการ
 เอาการเข้าอากรนี่เป็นของวิญญูเสีย คือ
 ทำเป็นไซเซียลลิสต์ ให้มันเต็มท้ออย่าง
 นั้นละบางที ข้าพเจ้าจะเอาด้วยมากกว่า
 ต่ออายุพระราชบัญญัติฉบับนี้

หลวงจรรย์เนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): ที่ลุกขึ้น
 ขออนุญาตพูดนี้ไม่ใช่ในเรื่องตัวพระราช
 บัญญัติหรอก แต่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 พูดถึงศาลฎีกา ซึ่งเมื่อเมื่อก่อนกระผม
 ได้ฟังแล้วก็เวลานั้น กระผมอยู่ด้วย ก็
 อยากจะปรับความเข้าใจเสียหน่อยเพราะ
 เหตุว่าศาลฎีกา เป็นสถาบันของเราที่สูง
 ถ้ามความเข้าใจผิดแล้วละก็ อาจจะมี
 เรื่องไม่เหมาะสมก็ได้ พระราชบัญญัติ
 ควบคุมค่าเช่านี้ เมื่อออกใหม่ ๆ นั้น
 คดีชั้นศาลฎีกา ในศาลฎีกาได้ประชุม

ใหญ่ ซึ่งกระผมอยู่ด้วยเราได้ตกลงกัน
หนักหนา และเห็นว่าเป็นพระราชบัญญัติ
ที่ดีตลอดกรรมสิทธิ์ ยกเอาประ
โยชน์จากผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ให้แก่
บุคคลอีกจำพวกหนึ่งซึ่งไม่ถูก เพราะ
ฉะนั้นเราจึงแปลคำนิยามว่า “เคหะ” นี้
ว่าที่อยู่อาศัย ถ้าหากว่าผู้ใดเช่าเพื่อ
ประกอบการค้าแล้วละก็ ไม่อยู่ภายใต้
พระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าคำว่า
“เคหะ” นั้นแสดงว่าเป็นที่อยู่ ที่อยู่มาก
สภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขโดยคณะรัฐบาล
เอง เสนอขอเติมบทนิยามคำว่า “ไม่ว่า
จะประกอบการค้าหรือไม่” กัดขึ้นสูง
ศาลฎีกาก็ กระผมก็เผื่ออยู่ด้วยอีก
เราบอกว่าการแก้แบบนี้มัน ไม่ได้ทำ
ให้ความหมายเดิม เปลี่ยนแปลงเลย
เพราะเหตุว่ามันต้องเป็นที่อยู่เสียก่อน
เมื่อเป็นที่อยู่แล้ว ไม่ว่าจะประกอบการ
ค้าหรือไม่ ก็อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ
แต่ถ้ามันไม่เป็นที่อยู่เสียเลยแล้วละก็
ก็ “ไม่อยู่ในพระราชบัญญัตินี้” นอก เพราะ
ฉะนั้นการแก้ นั้นความจริงก็ไม่ได้ผล
สมปรารถนาของสภาผู้แทน นี้กระผม
เองก็เป็นตัวการอยู่ด้วย เหมือนกันใน

การนั้น เพราะเหตุว่ากระผมก็เห็นอย่าง
นั้น เรื่องก็จึงเป็นอยู่อย่างที่เป็นปัจจุบันนี้
ว่าต้องเป็นที่อยู่ เพราะฉะนั้นกระผมก็
ขอกราบเรียนแต่เพียงว่า เพื่อคลายความ
ข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่าน
เองว่า ศาลฎีกาได้แปรคดีไปรูปนี้
เพราะเหตุว่าการแปรนั้น เราจะมาดู
ความประสงค์ของสภานั้นไม่ได้ เราดู
ความประสงค์ของสภาแต่เฉพาะที่ปรากฏ
เป็นลายลักษณ์อักษร เป็น คับท
กฎหมายออกมา เราเก็บเจตนาารมณ์จาก
คับทเรา ไม่ได้เก็บเจตนาารมณ์จากการ
ประชุม หรือความประสงค์ที่เราทราบอยู่
ทั้ง ๆ ที่ทราบอยู่เหมือนกันว่าเวลานั้น
สภาผู้แทน ต้องการจะคุมหมดแม่แต่ทำ
การค้าก็คุมเราเห็นว่าไม่ไหว ขึ้นคุม
อย่างนี้ก็เพราะเหตุผลสิ่งที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ได้อภิปรายไปทั้งหมดนั้นเอง

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์: ความจริง
ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาผู้แทน
ผู้แทนราษฎรทั้งหลายก็ตั้งใจที่จะช่วย
เหลือผู้ที่ยากที่งานใหม่ที่อยู่อาศัย แต่เท่า
ที่ดูหลักการ และเหตุผลที่แสดงมาในร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จะไม่ได้ผล

LIERT

อะไรเลยตามความมุ่งหมายที่มีอยู่ เพราะเหตุว่าการคุ้มครองนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้บอกแล้วว่า คุ้มครองเฉพาะเคหะควบคุมซึ่งมีอยู่ก่อน พ.ศ. ๒๕๐๔ ถ้ามาทำสัญญาเช่าบ้านอยู่อาศัย หรืออะไรหลังจากนั้น จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านี้เลย เพราะฉะนั้นถึงเราจะต่อสัญญาให้ไป ก็จะไม่เป็นผลก็มากนัก นอกจากจะเช่ากันมาแล้วเป็นเวลา ๒๐ กว่าปีขึ้นไป อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่จะออกกฎหมายนี้ เราควรจะพิจารณาให้รอบคอบว่า มันเป็นวิฤตสภา เราอยากจะช่วยคนยากจนให้บังเกิดประสิทธิภาพ เราควรจะแก้ไขให้มันถูกต้องในทางที่ถูกต้องควร แต่ที่เป็นอยู่เวลานี้ที่เสนอมานี้ จะไม่ได้ผลเลย เพราะในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นทนายความ แม้เวลานี้จะไม่ค่อยได้ไปว่า แต่ลูกน้องที่ไปศาลนั้นกลับมากำต่อสัญญาเช่าที่ทำการภายหลัง พ.ศ. ๒๕๐๔ เมื่อผู้พิพากษาฯ ๒ สถาน ถ้าเห็นว่าสัญญาเช่าทำหลัง พ.ศ. ๒๕๐๔ แล้ว จะสั่งคดีขับพยาน เพราะเป็นประเด็นข้อกฎหมาย แล้วตัดสินให้แพ้ไปเลยทีเดียว

จะไม่มีการสืบพยานแต่ประการใด ดังนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเหตุผลที่เป็นมาในภาคปฏิบัติที่ศาลแล้วก็จะเห็นว่า ทางศาลยุติธรรมเวลานี้ที่พิจารณาคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าที่อย่างอื่นก็นั้น ได้ทำถูกต้องตามบทกฎหมายแล้ว ทำถูกต้องแล้ว ทุนก็จะมาต่อออกไปอีก ๔ ปี ผู้ที่เช่ากันมาอยู่ตั้งแต่เดิม พ.ศ. ๒๕๑๖ ก็จะพอที่บ้านหลังนั้นอายุ ๓๐ ปี ถ้าเราสร้างบ้านด้วยไม้ยาง ไม้ยางที่เทียบหน้าเป็ยกฝ่นก็จะอยู่ได้เพียง ๑๕ ปี ก็จะผูกกันเต็มที่ ถ้าสร้างด้วยไม้เต็ง ไม้รัง ซึ่งมีนกหายากที่เขาจะมากำทำให้เขาทั้งหลาย ๆ อย่างนั้น ก็ถือว่าสภาพอาคารนั้นก็คงอยู่ต่อไปไม่ได้จน พ.ศ. ๒๕๑๖ ตามที่องค์การจะขยายเวลาออกไป เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ว่า จะไม่ได้ผลตามที่ต้องการ ของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีความประสงค์อย่างแรงกล้าจะช่วยเหลือผู้ยากผู้จน ผู้ล่งคะเนนให้ อีกประการหนึ่ง ก็ควรจะคิดถึงบรรดาเจ้าของผู้มีความรักในทรัพย์สิน ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้น ถ้าในจังหวัดพระนครนั้น จะเห็นว่า เป็นทรัพย์สินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และสำนัก

งานพระคลังข้างที่นั้นถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วปรับปรุงกิจการอะไรนั้นต่อไปไม่ได้ ที่เราทำไม่ได้รู้อะไรถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าในการเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น จะเห็นว่าทรัพย์สินกับสำนักงาน พระคลังข้างที่นั้นเสียภาษีบำรุงท้องถิ่นให้เทศบาล ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นก็จะเป็นของเอกชน ที่นั้นก็ถามว่าทำไมทรัพย์สินถึงไม่ปรับปรุงบ้านช่องที่เขาเช่าให้มันดีขึ้น ก็จะปรับปรุงอย่างไรได้ ค่าเช่า ๑๒ บาท ก็ ๑๒ บาท ๒๐ บาท ก็ ๒๐ บาท สำนักงานทรัพย์สินยังถือเคร่งครัดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้เช่ามาก่อนเช่าที่ดินมาเช่าไรก็ตามนั้น แม้แต่ว่าเดี๋ยวนี้ถึงแม้ว่าที่ดินที่เช่ามาจากทรัพย์สิน เนื้อที่ ๑๐๐ ตารางวา แข็งกันถึง ๑ แสนบาท ถึง ๒ แสนบาท แต่ทรัพย์สินก็ไม่ได้ทำอะไร ถ้ามาโอนก็โอนไป เพราะถือว่าเป็นฝ่ายรัฐบาล เป็นทรัพย์สินของรัฐบาลก็ไม่อยากจะให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอะไร ต้องการโอนก็โอนกันไป ก็เป็นอย่างนี้ บ้านช่องบ้านเมืองของเรา เรากำลังพูดกันกันว่าเราจะพัฒนาบ้านเมืองให้มีความเจริญ ลงทุนสร้างสรรคับ

ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์จากต่างประเทศมาทำกันทำกัน แต่ว่าไม่เจริญไปที่ที่ควรก็เพราะเหตุว่าเขาไม่ได้เงินค่าเช่าไปพอที่เขาจะทำงาน อย่างที่ทำงานรัฐมนตรีบอกว่าต้องขายคอกแถวไปราคา ๘ หมื่นบาท นี่ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าสลดใจ แต่ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นทนายอยู่ในตลาด จะเห็นว่าเงินไปมากกว่านี้ อย่างแถบตลาดเก่า ก๊ก ซึ่งเวลาเช่า แข็งกันเป็น ๕ แสน แข็งกันเป็น ๖ แสนบาท แต่เจ้าของเก็บค่าเช่าได้ร้อยละบาทเท่านั้น เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าถ้าเราจะปล่อยให้ค่อยอายุให้ค่อยอายุออกไปนี้จะไม่เกิดผลในทางพัฒนาการแต่อย่างใดเลย อีกอย่างหนึ่งเราเป็นประเทศประชาธิปไตย คือปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิ ของมนุษยชนเราก็ควรจะเคารพในทรัพย์สินของเอกชน จะเป็นของทรัพย์สิน หรือเป็นของเอกชน บุคคลใดก็ตาม ถ้าเราเคารพซึ่งกันและกันแล้ว เมื่อนั้นเขาจะได้ใช้สถานที่ของเขาให้เป็นประโยชน์ด้วยการรื้อบ้านเช่าที่สลักหักพังลง แล้วสร้างขึ้นใหม่ กำหนดคือราคาเช่ากัน ให้เหมาะสม อย่างนั้นก็เป็นเรื่องที่จะสมควรยิ่งกว่าที่เราจะยึดเอาเงินไป ถ้าเราจะยึดออกไปอีกก็

LIRT

เท่ากับจะเป็นการทำลายการพัฒนาของ
ประเทศเราไปนั่นเอง ไม่สมกับที่เรา
ตั้งปณิธานว่าเราจะพัฒนาประเทศ

ผู้ทำการแทนประชาชนวุฒิสภา :
ฝ่ายที่แถลงมาทั้งหมดท่านเห็นว่าไม่ควรรับ
หลักการโดยมาก ท่านที่เห็นว่าควรรับ
หลักการมีอีกใหม่ รับหลักการเพื่อจะ
ได้รวบรวมให้สั้นเข้า

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ปราโมช :
กระผมที่ขึ้นมาพูดนี้ ก็อยากจะขอประ
ทานทราบเรียนก่อนว่า สำหรับท่าน
สมาชิกที่ได้กล่าว คัดค้าน หลักการร่าง
พระราชบัญญัติมานี้ แล้วความเหตุผลที่
ท่านได้กล่าวขึ้นมา นั้น ความจริงกระผม
ก็เห็นด้วยทุกประการ ไม่ได้ขัดข้อง
อะไร และก็มีความจริงอย่างที่ท่าน
พูด แต่ที่ขึ้นมาพูดครั้งนี้ก็อยากจะขอ
ประธานทราบเรียนสภานี้ ได้โปรด
คำนึงถึง อีกแง่ หนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ แง่นี้ก็คือสภาพ
เศรษฐกิจและ ระบุว่าราคาสินค้าของประเทศ
ไทยในปัจจุบันนี้โดยทั่วไป กระผม
มีความเห็นว่าสภาพเศรษฐกิจดี ระบุว่า
ราคาสินค้าโดยทั่วไป ของ ประเทศไทย

ในปัจจุบันนี้ก็คือ อยู่ในสภาพที่ไม่น่าจะ
ไว้วางใจนัก จริงอยู่ในสภาพเช่นนี้มัน
อาจจะมีการไม่เป็นธรรม ในบางแง่
บางประการ ไม่เป็นธรรมต่อเจ้าของ
ที่ดิน หรือ ไม่เป็น ธรรม ต่อผู้เช่าที่ดิน
ตลอดจนมีหลายสิ่ง หลาย อย่างที่เราเห็น
ว่ากระ เทือน ต่อ สิทธิ กระ เทือน ต่อ
กรรมสิทธิ์ หรือแม้กระทั่งต่อสิทธิมนุษย
ชน แต่หากว่าเมื่อสภาพอยู่ในสถานะที่
ไม่น่าจะไว้วางใจ ถ้าหากว่าเราไปสะกิด
มันเข้า แม้แต่เพียงในเรื่องเล็กน้อยมัน
อาจจะเกิดผลกว้างไกล ซึ่งเรา ไม่พึง
ปรารถนาและเราก็คาดไม่ถูก และถ้าหาก
ว่าเกิดการกระทบกระเทือนเช่นนั้นขึ้นแล้ว
มันอาจจะใหญ่โตเกินกว่าที่เราจะคิดแก้ไข
เฉพาะเรื่องร่าง พระ ราช บัญญัติควบคุม
ค่าเช่าและเช่าที่ดิน กระผมคิดว่า
ถ้าหากว่าไม่ต่ออายุออกไป และ ปลดให้
หมดสภาพ ไปในวันที่ ๑๒ ตุลาคมนี้
แล้ว ในขั้นแรกผลที่จะเกิดก็คือจะทำให้
ที่ดินที่อยู่ใต้การควบคุมนี้ มี ราคาสูง
ขึ้นทันที ก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรีมหาด
ไทยท่านได้กล่าวมาแล้ว ว่าครบก็ได้ที่
ยังควบคุมอยู่ จะขายในราคาที่สมควร

LIRT

ไม่ได้ แต่เมื่อไม่ควบคุมเสียแล้ว ก็ขายตามราคา ที่สูงเท่าไรก็สูงได้ และโดยมากก็เป็นสิ่งที่จะมีราคาสูงอยู่ การที่ที่ดินที่อยู่ในขายควบคุมนั้นถึงแม้จะเป็นที่ดินที่มีส่วนน้อย แต่เมื่อขึ้นราคาโดยกระทันหันแล้ว เกรงว่าจะไปกระทบกระเทือนถึงราคาที่ดิน โดยทั่วไปทั้งในพระนครและทั่วราชอาณาจักร ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงทราบว่าราคาที่ดินในพระนครในปัจจุบันนี้มีราคาสูงเกินกว่าในที่ใด ๆ ทั้งหมดในโลกก็จะได้ ถือสูงจนไม่ตรงต่อความจริงอยู่แล้ว และถ้าหากจะไปสะกิดเข้าอีกนิดเดียว มันก็อาจจะสูงขึ้นไปอีก แล้วราคาที่ดินที่ขึ้นสูง ก็อาจจะกระทบกระเทือนถึงราคาสินค้าและอื่น ๆ อีกมากมาย เหลือเกินนี้เป็นเรื่องที่จะผมเกรง อยู่เท่านั้น ความจริงก็เมื่อยากจะคัดค้านอะไร แต่ที่ว่าเกรงว่าจะเป็นเช่นนั้น ทั้งทางรัฐบาลก็ได้แสดงมาแล้วว่า ทางรัฐบาลก็มีนโยบายที่จะแก้ ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับสังคม เกี่ยวกับชุมชน เป็นต้นว่าจะต้องดำเนินการ สร้างแหล่งอุตสาหกรรมขึ้นในที่อื่น ๆ ให้ประชาชนใน ชนบทมีงานทำมากขึ้น จะได้เป็นการรุดคึกคักไม่

ให้คนอพยพเข้ามาอยู่ใน กรุงเทพฯ มากตลอดจนรัฐบาลก็มีนโยบายที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการสร้าง ชุมชนขึ้นใหม่ เพื่อเป็นการ ระบาย ชุมชนที่แออัด ในพระนครออกไปอยู่ เป็นการคลี่คลายออกไปในทางดี สิ่งเหล่านี้ก็จะต้องกินเวลา กระผมจึงคิดว่าเมื่อรัฐบาลที่กำลังจะทำอยู่แล้ว แต่ขณะเดียวกันถ้าหากว่าปล่อยให้รัฐบาลได้ทำตามตามนโยบายแล้ว ปัญหาหนักก็จะคลี่คลายไปเองอยู่แล้ว มันก็จะต้องมีเวลาหนึ่งซึ่งเราอาจจะยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ได้ หรือปล่อยให้หมดอายุไปก็ได้ และในขณะที่ปัจจุบันผมเกรง ว่าถ้า ไปปล่อยให้หมดอายุไปแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าว มาแล้วว่าไม่ได้มีการบอกล่วงหน้า ไม่ได้มีการตักเตือนอยู่ ๆ ก็จะทำให้หมดไปเช่นนี้ จะเกิดการกระทบกระเทือนในทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการไหวตัวอย่างรุนแรงในด้าน ราคาที่ดินในด้านราคาสินค้าในด้านค่าเช่าและอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นผลก่อให้เกิดความเดือดร้อนมากมาย อย่างที่เวลาชาติ ไม่ได้ทั้งหมดที่กระผมกราบเรียน มา ก็เป็นแต่

LIART

เพียงการคาดคะเน แต่อยาก จะขอ
ประธานให้สถาน ได้โปรดรับพิจารณา
ในแง่ไว้บ้างก่อนที่จะลงมติใด ๆ

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา :
จะมีผู้อภิปรายอีกหรือไม่ มีอีกหรือ เอา
ว่าให้เต็มที่เถิด เชิญ

พลเอก เต็ม หอมเศรษฐี :
กระผมต้องขอประธานไทย ที่ต้องรบกวน
เวลา ก็เนื่องจากว่า จากกรอกรอภิปราย
ในวันนี้ กระผมรู้สึกเห็นใจด้วยกันทั้ง
สองฝ่าย ทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายสมาชิก
สภาผู้แทนและประชาชน เพราะว่า
เรื่องนี้ได้เป็นมานานแล้ว อย่างที่ท่าน
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ได้
ชี้แจงในที่ประชุมนี้ ซึ่งก็มีเหตุผลพอ
สมควรมากทีเดียว แต่ว่าอย่างไรก็ตาม
ถ้ากฎหมายฉบับนี้หมดไป โดยอัตโนมัติ
ของมันแล้วก็จะไม่มีอะไรเลยที่เกิดขึ้น
เพราะยอมทรบกันอยู่ดีแล้ว แต่ในอง
จากว่าขณะนี้ท่าน สมาชิกสภาผู้แทน ได้
รับเรื่องเสนอแล้วก็ผ่าน สภาผู้แทน มา
แล้ว มาเข้าที่ประชุมวุฒิสภา กระผม
จึงรู้สึกเป็นห่วงอยู่มากเหมือนกันว่า ถ้า
ปล่อยให้มันหมดอายุไปโดยไม่มี ใคร ทัก
ท้วงอะไรแล้วมันก็หมดไปได้ง่าย ๆ แต่

เผอิญมีผู้ที่ จะขอต่อขึ้นมา โดย ซึ่ง ท่าน
เหล่านั้นได้เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชน
มาก กระผมก็คิดว่าท่านเหล่านั้นคงจะ
มีความเข้าใจกับประชาชนดี แลอันนี้
กระผมไม่ได้หมายความว่าวุฒิสภา จะ
ไม่เข้าใจดีนะครับ เพราะว่าพวกเรา
ส่วนมากเป็นข้าราชการแล้วก็อาจจะ ไม่
ได้เป็นผู้แทนราษฎร ก็จะไม่ใกล้ชิด
กระผมคิดว่าในทางที่กัน เพราะว่า
ข้อเท็จจริงที่เรารู้ทุกคนอยู่นั้น ก็
คือว่าเราทุกคนแต่เรื่องค่าเช่าเท่านั้น แต่
ความจริงค่าเช่าเกือบจะ ไม่มีความหมาย
อะไรเลยในขณะนี้ เพราะมันถูกเหลือ
เกิน แต่ที่เราไม่ได้ทุกคนคือเรื่องแปะ-
เจ๊ะเท่านั้นที่มันมาก ถ้าท่านที่มีความ
บ้านช่องที่ให้เช่าแล้วจะยอมรู้สึกที่ กระ
ผมเองนี่เป็นผู้เคยถูกเขาไล่มา แล้วก็
ไล่เขาด้วย เพราะฉะนั้นก็รู้ความ เป็น
อย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะ
ขอ compromise สักหน่อยว่า อาจจะ
ให้เป็นความหวัง เพราะว่าถ้าเกิดไม่ให้
ต่อขึ้น ผลที่คิดตามมากก็กลัวชุลมุน
วุ่นวายที่จะติดตามมาทีเดียว เพราะว่าผู้
ที่รักจะเช่าอยู่ เวลาที่เขาใจว่าท่าน
สมาชิกสภาผู้แทนจะได้เสนอมา คงจะ

LIRT

มีหวังต่อได้และอีก ๔ ปี แต่ความจริงอาจจะต่อไม่ได้ มันก็เกิดขุลงมุน ก็ไม่ยอม ก็จะต้องฟ้องร้องกัน ทนายก็จะถือว่าความกันในศาล ผู้พิพากษาก็จะฟ้องตัดสินกัน คราวนี้กระผมเห็นว่ามันจะขุลงมุนว่าว้ายกันพอดีทีเดียว เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเพื่อให้เป็นประโยชน์และเป็นธรรมควยกันทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายที่ทรัพย์สินก็จะได้พัฒนาของคนให้ดีขึ้น ประเทศชาติบ้านเมืองก็จะเจริญขึ้น อย่างคุณสรพงษ์ ก็บอกว่าเป็นของทรัพย์สินเสียและส่วนมาก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในทางที่คิดเพื่อให้เขาเหล่านั้น ท่านเหล่านั้นได้มีเวลาเตรียมตัวควยกันทั้งสองฝ่าย ฝ่ายผู้เข้ามีเวลาเตรียมตัว ฝ่ายผู้ให้เข้าก็เตรียมตัว ก็ขอเวลาอีกสักกระยะหนึ่ง กระผมใคร่ขอเสนอว่าสัก ๑ ปีก็พอสมควร คือต่อจากอายุกฎหมายหมดลงแล้ว ก็ขออีกสักปีหนึ่ง เพื่อให้มีเวลาเตรียมตัวกันได้ แล้วก็ตามไปนั้นก็คงจะไม่ต้องมีอีก แต่อันนี้กระผมก็คาดไม่ได้ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เหตุการณ์นั้นกระผมเองก็เพียงขอเสนอเท่านั้น ว่าใครจะขอความกรุณาให้ต่อไปสัก ๑ ปี เพื่อไม่ให้เกิดการขุลงมุนว่าว้ายกัน

นายดุสิต ภาณิพัฒน์ : กระผมต้องขอประทานอภัยที่ขอครบถ้วนเวลาอีกเล็กน้อย กระผมขอสนับสนุนความคิดเห็นท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งเพิ่งเสนอเมื่อกว่าครึ่งต่อไปอีก ๑ ปี เพื่อเป็นทาง compromise และอีกอย่างหนึ่งจากข้อสังเกตของกระผมในระยะเวลา ๑ ปีที่เราจะต่อไปนี้ควรเป็นระยะเวลาที่รัฐบาลได้แถลงข้อเท็จจริง ดังที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านได้กรุณาชี้แจงสภานี้ นอกจากนั้นมิขอสังเกตท่านเป็นห่วงใยที่คิดส่วนใหญ่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นของทรัพย์สินนั้น ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้หมดอายุไปแล้วนั้น จะบ่อนกันอย่างไรไม่ให้ที่ดินเหล่านั้นกลายเป็นศูนย์ การค้าขึ้นมา และพวกราษฎรที่ยากจนจะต้องระหกระเหินต่อไป กระผมใคร่ขอประทานเป็นข้อสังเกตว่า ถ้าหากว่าจะต่ออีก ๑ ปีแล้วก็ตามเป็นระยะเวลาที่จะปรับปรุงกฎหมายหรือระเบียบอะไรของทางทรัพย์สินหรือของเอกชนท่านเมื่อจะรอดอนอาคารเคมลง ปลูกสร้างสิ่งใดแล้วก็ตามจะต้อง provide ที่อยู่อาศัยสำหรับราษฎรที่ยากจนที่อยู่ในพื้นที่ที่เกิมนั้นให้พอสมควร ขอขอบคุณ

LIART

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมจำเป็นที่จะต้องขึ้นมาชี้แจงในฐานะฝ่ายบริหารที่ควบคุมธุรกิจของทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์อยู่ การทิ้งข้ออภิปรายของท่านเมื่อได้อภิปรายกันไปนาน ๆ แล้วก็เลยแปลเจตนาไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่คตินของทรัพย์สิน ผมได้ทิ้งแล้ว ขอประทานโทษ ที่ต้องออกนาม คือท่านวุฒิสมาชิกสุรพงษ์ฯ ได้กล่าวถึงเรื่องที่ดินทรัพย์สินนั้น ชี้แจงไปในทางว่าที่ดิน เช่นของทรัพย์สินนั้น ก็ได้มีการจัดการกันไปได้โดยสะดวกตาย เพราะว่าเป็นที่ดินของฝ่ายราชการ เมื่อมีฝ่ายหนึ่งต้องการก็บังคับ ให้ฝ่ายที่ต้องการนั้นให้ประโยชน์แก่ผู้ที่เช่าอยู่เสียให้เรียบร้อยตกลงกันได้แล้วก็โยกย้ายกันออกไป ก็ไม่มีข้อพิพาทประการใด เป็นเรื่องที่ไปได้โดยง่าย โดยสะดวกเช่นนั้น

เป็นตัวอย่างวิธีการ compromise เพราะฉะนั้นในที่อื่น ๆ นั้นก็ถ้าได้ดำเนินการตามนั้นกัน มาแล้วก็เป็น ที่เรียบร้อยอย่างของทรัพย์สิน ที่ในตอนสุดท้ายนี้แปลเจตนา ไปว่าที่ทรัพย์สินก็หวงด้วยนั้น ไม่เป็นความจริง

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เมื่อ ไม่มีท่าน ผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติที่ประชุมเห็นว่า ผู้ใดเห็นสมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปรโดยมือชน

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบแล้ว

สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พ.ท. ประเสริฐ สุกบรรพต
 พล. ท.ส. วิจิตรานุช
 พ.อ.จ. ธนะโชติ
 พล. ต. ทิรัญ ศิริวัฒน์
 เกษม อุทยานิน
 พล. ร.ท. ศรี คาวราช ร.น.
 ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
 พล. ร.ท. โอภาส จามิกรณ์ ร.น.
 พล. อ.ต. ชู สุทธิโชติ

ผู้จัดรายงานการประชุม

อุคม พลอยสังวาลย์
 ธนุ บุญยรงค์
 โฉมเฉลา สีสถาวร
 ฉันทนา ชานบ้อม
 สุนทรค์ ศิริพูนเกียรติ
 จีรวงศ์ ใจอ่อนน้อม
 สันธุ์ชัย ซ้อสัตย์ดี
 เปรมจิต บุญยะกาญจน
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 พิลาส จารุณฎ
 สมชาย ทาวอุคม
 สายสุนีย์ อรัญญิก

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๔ / ก.ย. / ๑๒

สภาบรรจบในคราวประชุม
 ครั้งที่ ๑ / ๒๕๑๒ (สามัญ)

สุพันธ์ จิตรถึก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แดงอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการรัฐสภา

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ

เลขาธิการรัฐสภา

พ.อ. นายวรการบัญชา
 ประธานวุฒิสภา

LIRT